

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/150/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722201515
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2722201515.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Andrey Hadnagyovej v právnej veci manželky (ďalej len „matka“): A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XX, D., zastúpená JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., advokátom so sídlom Piaristická 2, Nitra a manžela (ďalej len „otec“): E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. X, G., zastúpený Mgr. Milanom Trylčom, PhD., advokátom so sídlom J. Kráľa 738/12, Senica, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu: H. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Holíč, Hviezdoslavova 17, Holíč, za účasti Krajskej prokuratúry Trnava, Dolné Bašty 1, Trnava, na odvolanie matky a odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 19.06.2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého H. B., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 200 eur mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred na účet matky číslo: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v F. F. I., počnúc dňom 26.10.2023.

II. Zročné výživné na maloletého H. za obdobie od 26.10.2023 do 30.04.2026 vo výške 6.438,70 eur je otec povinný uhradiť do rúk matky do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku sa návrh matky zamietá.

IV. Otec je oprávnený vykonať výber ním vložených finančných prostriedkov vo výške 2.550 eur z účtu vedeného v F. F. I., č. účtu F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na meno maloletého dieťaťa: H. B., nar. XX.XX.XXXX zriadeného matkou A. B. na základe rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2023.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 19.06.2025 vo výroku I. rozhodol, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov určenej rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2023 bežné výživné na maloletého H. neurčuje. II. Otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého H. mesačne vo výške 500 eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na osobitný účet maloletého zriadený matkou v peňažnom ústave, s účinnosťou od 26.10.2023. III. Nedoplatok na zročnom výživnom na tvorbu úspor maloletého za obdobie od 26.10.2023 do 30.06.2025 v sume 10.096,77 eur uložil otcovi zaplatiť na osobitný účet maloletého zriadený matkou v peňažnom ústave do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Matke uložil povinnosť zriadiť maloletému na tvorbu úspor osobitný účet a písomne oznámiť jeho názov a číslo otcovi do 10 dní

od právoplatnosti tohto rozsudku. V. Určil, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu. VI. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 24 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 a 6, § 63 ods. 1, 3, a § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 100 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len ako „CMP“). Konštatoval, že rozsudkom zo dňa 05.09.2023 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 25.11.2024 súd rozhodol o rozvode manželstva, maloletého zveril na čas po rozvode do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v jednotýždňových intervaloch striedania, preto predmetom konania zostalo rozhodovanie o výživnom na maloletého na čas po rozvode, t.j. od právoplatnosti výroku o rozvode, od 26.10.2023. Vychádzajúc zo stavu takto upravených rodičovských práv k maloletému vzal do úvahy, že zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v rovnakom rozsahu je ich vyživovacia povinnosť plnená primárne poskytovaním naturálneho plnenia, keďže dokazovaním bolo zistené, že obaja rodičia mu zabezpečujú bývanie, stravovanie a ošatenie. V prípade striedavej starostlivosti nie je nevyhnutné, aby si obaja rodičia plnili vyživovaciu povinnosť v rovnakom rozsahu, keď je podstatné, aby dieťa odkázané na výživu od svojich rodičov malo zabezpečené bývanie, stravu, ošatenie, úhrady jeho nevyhnutných odôvodnených mesačných výdavkov a garantované právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine). S prihliadnutím na argumenty matky, ktorá žiadala o určenie bežného výživného otcovi vo výške 1.750 eur mesačne dôvodiac vyššou životnou úrovňou otca, vzhľadom na jeho príjmy, považoval za nevyhnutné pri rozhodovaní o výživnom garantovať maloletému právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Nestotožnil sa s názorom, že v prípade zverenia dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov v rovnakom rozsahu je potrebné, aby rodič, ktorý má vyššiu životnú úroveň determinovanú jeho príjmovými pomermi, mal povinnosť finančne prispievať druhému rodičovi, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti v rovnakom rozsahu, a to platením bežného výživného. Právo maloletého podieľať sa na preukázanej vyššej životnej úrovni otca je realizované počas výkonu starostlivosti otca o maloletého, kedy mu zabezpečuje plnenia, v ktorých sa pretavuje jeho vyššia životná úroveň. Zohľadnil, že hoci je maloletý v striedavej starostlivosti, otec platí všetky úhrady spojené so školou (stravné, ZRPŠ, školské potreby), hradí mu doučovanie z anglického jazyka, matematiky, pričom matka poberá prídavok na maloletého vo výške 60 eur mesačne ako štátnu sociálnu dávku, ktorej účelom je aj prispieť na čiastočnú úhradu školských potrieb a otec matke vypláca aj polovicu daňového bonusu, ktorý poberá na maloletého. Právo maloletého podieľať sa na vyššej životnej úrovni otca premietol do tvorby úspor pre maloletého a zdôraznil, že toto právo dieťaťa nemožno chápať len z pohľadu ekonomického (matematicky vyjadreného), keď môže byť garantované aj pri osobnej starostlivosti rodiča o dieťa, s čím je nerozlučne spojená aj povinnosť rodiča hradiť náklady spojené s osobnou starostlivosťou. Na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že životná úroveň otca je podstatne vyššia oproti životnej úrovni matky a rozdiel vznikol rozdielnymi príjmovými pomermi (zo zamestnania, podnikania) rodičov. Vzal do úvahy výsluch matky, z ktorého vyplynulo, že je vyučená čašníčka, nemá zdravotné prekážky, ktoré by jej bránili vykonávať zárobkovú činnosť. Mal preukázané, že v rozhodnom období (od 26.10.2023) matka bola od 01.10.2023 do 30.06.2024 zamestnaná v spoločnosti J. K. F., dosahovala priemerný mesačný príjem 589,57 eur netto, od 01.07.2024 do 16.02.2025 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od 17.02.2025 pracuje v spoločnosti L. M., F., zarába v priemere mesačne 666 eur netto (marec, apríl 2025), súčasne poberá prídavky na 2 deti vo výške 120 eur mesačne (60 eur na jedno dieťa). Otec mal počas tohto obdobia príjem z podnikania, povinnosť vyplývajúcu z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine splnil, t.j. predložil relevantné podklady na zhodnotenie jeho majetkových pomerov a umožnil zistenie skutočností potrebných na rozhodnutie. Vychádzal zo zisteného, že otec je jedným z dvoch spoločníkov (aj konateľom) v obchodnej spoločnosti K. N. F., F. a K. N. N., F. a z Účtovných závierok a Protokolov obchodných spoločností v spojení s účtovnými závierkami a výpismi z účtov otca mal preukázané, že dňa 14.06.2022 mu boli vyplatené dividendy za rok 2021 v sume 69.750 eur (t.j. podiel na zisku 75.000 eur mínus 7 % zrážková daň), dňa 25.11.2022 v sume 18.975,93 eur (t.j. podiel na zisku 20.404,23 eur mínus 7 % zrážková daň) a dňa 13.05.2022 dividendy za rok 2021 v sume 30.225 eur (t.j. podiel na zisku 32.500 eur mínus 7 % zrážková daň), teda jeho ročný príjem v roku 2022 činil 118.950,93 eur, t.j. 9.912,58 eur mesačne. V roku 2023 dividendy za rok 2022 otcovi vyplatené neboli (rozhodnutie valného zhromaždenia), ktorá skutočnosť však nič nemení na hodnotení majetkových pomerov otca, ktorý aj v prípade nevyplatenia dividend disponuje majetkovým právom (majetkové pomery) na prípadné vyplatenie zisku za rok 2022. Mal preukázané, že za rok 2022 v spol. K. N. F., F. zostal nerozdelený celkový zisk vo výške 96.518,22 eur, pričom celkový nerozdelený zisk činil 399.394,02 eur, z čoho 1 zodpovedá sume 199.697,01 eur. Vychádzajúc z výsledku hospodárenia za rok 2022 v spol. K. N. F., F. tento výsledok po zdanení činil

96.520 eur, čomu 1 (2 spoločníci) zodpovedá suma 48.260 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2022) mínus 7 % zrážková daň, čo predstavuje 44.881,80 eur, t.j. 3.740,15 eur mesačne. Výsledok hospodárenia za rok 2022 v spol. K. N. N., F. po zdanení predstavoval 62.847 eur, t.j. 1 31.423,50 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2022) mínus 7 % zrážková daň, čo predstavuje 29.223,855 eur, t.j. 2.435,32 eur mesačne. Čistý mesačný (eventuálny) príjem otca v roku 2023 predstavuje 6.175,45 eur (3.740,45 eur a 2.435,45 eur) z titulu spoločníka v obchodných spoločnostiach, k čomu je potrebné pripočítať sumu 5.000 eur mesačne ako príjem zo živnosti, ktorý otec poberal v zmysle predložených pohybov na účte v roku 2023 v sume 5.000 mesačne, teda jeho čistý mesačný (aj eventuálny) príjem v roku 2023 činil 11.175,45 eur (6.175,45 eur + 5.000 eur). Výsledok hospodárenia za rok 2023 v spol. K. N. F., F. po zdanení činil 74.222 eur, t.j. 1 zodpovedá suma 37.111 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2023) mínus 7 % zrážková daň, čo predstavuje 34.513,23 eur, t.j. 2.876,10 eur mesačne. Výsledok hospodárenia za rok 2023 v spol. K. N. N., F. po zdanení činil 32.661 eur, t.j. 1 zodpovedá suma 16.330,50 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2023) mínus 7 % zrážková daň, čo činí 15.187,37 eur, t.j. 1.265,61 eur mesačne. Čistý mesačný (eventuálny) príjem otca v roku 2024 činil 4.141,71 eur (2.876,10 eur a 1.265,61 eur) z titulu spoločníka v obchodných spoločnostiach a 2.000 eur mesačne - príjem zo živnosti, ktorý poberal v zmysle predložených pohybov, teda čistý mesačný (aj eventuálny) príjem otca v roku 2024 činil 6.141,71 eur (4.141,71 eur + 2.000 eur). Výsledok hospodárenia za rok 2024 v spol. K. N. F., F. po zdanení činil 51.494 eur, t.j. 1 predstavuje 25.747 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2024) mínus 7 % zrážková daň, čo činí 23.944,71 eur, t.j. 1.995,39 eur mesačne. Výsledok hospodárenia za rok 2024 v spol. K. N. N., F. po zdanení činil 42.293 eur, t.j. 1 predstavuje 21.146,50 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2024) mínus 7 % zrážková daň, čo činí 19.666,25 eur, t.j. 1.638,85 eur mesačne. Čistý mesačný (eventuálny) príjem otca v roku 2025 predstavoval 3.634,24 eur (1.995,39 eur a 1.638,85 eur) z titulu spoločníka v obchodných spoločnostiach a 2.000 eur mesačne - príjem zo živnosti, ktorý poberal v zmysle predložených pohybov v roku 2025, teda čistý mesačný (aj eventuálny) príjem otca v roku 2025 činil 5.634,24 eur (3.634,24 eur a 2.000 eur). Konštatoval, že príjem otca, resp. jeho podiel na zisku mal od roku 2021 síce klesajúcu tendenciu, avšak v konaní nebolo zistené, že by sa jednalo o úmyselné, prípadne „umelé“ znižovanie príjmu ako spoločníka obchodných spoločností, čo by ani nebolo logické, ak v spoločnosti okrem otca ako spoločník vystupuje iná osoba. Zníženiu zisku v obchodných spoločnostiach korešponduje aj nižší príjem otca zo živnosti, čo odôvodnil práve nižším obratom. Neprihliadal na argument otca, že mu neboli vyplatené dividendy, pretože aj nevyplatené dividendy v obchodných spoločnostiach vyjadrujú majetkové právo, prezentujú určité majetkové pomery na strane otca a samotné faktické nevyplatenie dividend na jeho majetkových pomeroch nič nemení. Dodal, že ak by otec ukončil účasť v obchodných spoločnostiach, dividendy by mu boli vyplatené. Porovnaním zárobkových pomerov rodičov dospel k záveru, že tieto sú u otca podstatne lepšie (vyššie) než u matky, ktorý rozdiel je spôsobený činnosťou otca, pričom matke nič nebráni, aby sa pokúsila zlepšiť svoje zárobkové pomery, keď dokazovaním neboli zistené žiadne prekážky tomu brániace. Zdôraznil, že predmetom konania nebolo vyriešiť ekonomické vzťahy medzi rodičmi, a s poukazom na § 75 ods. 1 Zákona o rodine zisťoval možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov pre účely rozhodnutia o výživnom na maloletého. Rozdielnosť pomerov rodičov zohľadnil aj podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, t.j. príspevkom na tvorbu úspor, čo majetkové pomery otca dovoľujú. Uvedené nezohľadnil v bežnom výživnom, keď nie je povinnosťou otca pri garantovaní práva maloletého podieľať sa na jeho životnej úrovni, aby platil bežné výživné matke, keďže rovnako zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého.

3. Napriek rozdielnosti majetkových pomerov rodičov, neurčil otcovi bežné výživné na maloletého dospievajúc k záveru, že náklady na maloletého si to nevyžadujú. Príjem matky vyhodnotil ako postačujúci na úhradu alikvotnej časti oprávnených nákladov, ktoré jej vznikajú počas starostlivosti o dieťa v rovnakom rozsahu. Mal preukázané, že maloletý je zdravé dieťa, v šk. roku 2024/2025 navštevoval 5. ročník základnej školy a jeho bežné náklady na odôvodnené potreby predstavujú platby spojené so školou (strava, ZRPŠ, školské pomôcky), ktoré hradí otec (5 eur mesačne obedy, 15 eur polročne ZRPŠ, 200 eur ročne školské pomôcky), cestovné náklady maloletý nemá, keďže býva s matkou v D., kde sa nachádza aj základná škola, ktorú navštevuje. Ďalšími nákladmi maloletého sú výdavky na stravu, oblečenie, obuv, drogériu, hračky, kultúrne vyžitie, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, kaderníka, krúžky (resp. doučovanie). Uviedol, že v prípade striedavej starostlivosti každý z rodičov uhradza náklady na bývanie, stravu, ošatenie, obuv, lekársku starostlivosť a iné, čo je prirodzené vzhľadom k takejto forme starostlivosti a nevyhnutné pre zabezpečenie potrieb dieťaťa. Keďže rodičia zabezpečujú maloletému náklady na bývanie, stravu, ošatenie, obuv, zdravotnú starostlivosť, predstavy matky o finančných príspevkoch otca na tieto potreby dieťaťa, čím by sa podieľal maloletý na jeho životnej úrovni, vyhodnotil ako nedôvodné. Vzal do úvahy vyjadrenie matky, že maloletý

má u otca vyššiu životnú úroveň, čím je naplnené jeho právo podieľať sa na životnej úrovni otca. Keďže výška úhrad za poplatky v škole nebola medzi rodičmi sporná, osvojil si zhodné skutkové tvrdenia účastníkov (§ 37 CMP). Rovnako postupoval vo vzťahu k výdavku matky za bývanie vo výške 200 eur mesačne, (ktorý nepovažoval za neprimeraný), avšak zohľadnil len alikvotnú časť tohto nákladu zodpovedajúcu času, počas ktorého je tým ktorým rodičom zabezpečovaná starostlivosť o maloletého. Pri výdavku matky za bývanie 200 eur (resp. 350, eur predtým) vzal do úvahy, že byť od štvrtka podvečera do pondelka rána využíva ďalší už plnoletý syn matky O. s jeho priateľkou, preto výdavok (aliquotná časť) vo vzťahu k maloletému ustálil sumou cca 33 eur (resp. 60 eur, t.j. 200 eur, resp. 350 eur:2 – 1/2 mesiaca:3 osoby). Mesačné náklady na odôvodnené potreby maloletého ustálil vo výške za stravu v domácnosti 300 eur (t.j. 10 eur denne), oblečenie a obuv 100 eur, drogéria 10 eur (matkou vyčíslený tento náklad 50 eur považoval za nadhodnotený), telefón 10 eur (každý z rodičov), vreckové 20 eur mesačne. Uviedol, že za odôvodnený výdavok nemožno považovať poistenie, avšak ak to finančné pomery rodiča dovoľujú, poistenie je v prospech dieťaťa. Ako nespochybniteľný a opodstatnený uznal náklad na lieky v priemere 20 eur mesačne. Mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach každého z rodičov (aj ich povinnosťou) maloletému úhradu týchto nákladov znášať vo vlastnej réžii, bez vzájomnej finančnej pomoci, keďže ich príjmové pomery to umožňujú. Súhlasil s názorom, že partner matky nemá povinnosť zabezpečovať výživu maloletého, čo ani nie je potrebné s ohľadom na zárobkové pomery, resp. možnosti matky. Otec hradil náklady s hospitalizáciou a zdravotnou starostlivosťou maloletého a uhradza náklady spojené so školou a doučovanie, pričom v konaní nebolo zistené, že by konal zo zisťných dôvodov, aby si „kúpil“ maloletého a ani nevyplývalo, že by matke vyčítal, že tieto úhrady vykonáva on. Uvedené je prejavom vyššej životnej úrovne otca a jeho finančných možností a nebolo preukázané, že by otec toto zneužíval v neprospech matky a maloletý by ho z týchto dôvodov preferoval. Bežné výživné má spotrebný charakter, finančné prostriedky z neho získané majú byť použité na úhradu bežných nákladov vo vzťahu k zabezpečeniu osobnej starostlivosti rodiča o dieťa a jeho výchove. Tvorba úspor, hoci je Zákonom o rodine definovaná ako odôvodnená potreba dieťaťa, vo vzťahu k vyživovacej povinnosti má iný - doplnkový charakter (uznesenie NS SR sp. zn. 9Cdo 101/2015 zo dňa 09.12.2015 a nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 472/2020-47 zo dňa 15.04.2021). Z uvedených dôvodov počas trvania striedavej starostlivosti obidvoch rodičov (rozsudok Okresného súdu Senica pod sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2023) bežné výživné na maloletého neurčil.

4. Vyhodnotiac príjmové (majetkové) pomery otca ako nadštandardné rozhodol podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine o tvorbe úspor zo strany otca, ktorú pri priaznivých majetkových pomeroch povinného rodiča je potrebné považovať za odôvodnené potreby dieťaťa. Do rozhodnutia o výške tvorby úspor premietol skutočnosť, že maloletý je zverený do striedavej starostlivosti rodičov. Neakceptoval otcom realizované platby titulom úspor pre dieťa na sporiaci účet v C., ktoré úspory môže otec kedykoľvek na základe vlastného uváženia ukončiť, nakladanie s týmito finančnými prostriedkami nepodlieha kontrole súdu formou súhlasu s ich použitím. Uloženie povinnosti otcovi tvoriť maloletému úspory čiastočne (okrem zabezpečovania úhrad otcom spojených s jeho bežnou osobnou starostlivosťou o maloletého) napĺňa právo dieťaťa podieľať sa na jeho životnej úrovni. Takto získané peňažné prostriedky maloletému do budúcnosti poslúžia z ekonomického hľadiska na nástup do jeho života v čase, keď nebude odkázaný výživou na rodičov, čo je podstata tvorby úspor, resp. v prípade vzniku potreby úhrady nejakých neočakávaných výdavkov ešte počas jeho maloletosti. V tejto súvislosti poukázal na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 472/2020-47 zo dňa 15.04.2021. Konštatoval, že tvorba úspor má doplnkovú funkciu k tzv. bežnému výživnému. S prihliadnutím na majetkové pomery otca a na rozhodnutia iných súdov vo veci tvorby úspor s rozdielom, že v predmetnej veci je maloletý zverený do striedavej starostlivosti rodičov v rovnakom rozsahu a nie do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov (napr. Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/82/2020 zo dňa 17.05.2022, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 13CoP/29/2024 zo dňa 10.12.2024) za primeranú sumu určenú na tvorbu úspor (keď otec uhradza aj výdavky bežného výživného - v škole a doučovanie) považoval sumu 500 eur mesačne, k plateniu ktorej na osobitný účet otca zaviazal počnúc dňom 26.10.2023, t.j. od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva rodičov a súčasne uložil matke povinnosť zriadiť maloletému na tvorbu úspor osobitný účet a písomne oznámiť jeho názov a číslo otcovi do 10 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že tvorba úspor pri striedavej starostlivosti nie je vylúčená a nebolo by v záujme maloletého, ak by to bolo možné len pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov (k tomu podporne uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 24CoP/104/2021 zo dňa 14.12.2021). Rozhodol, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte maloletého je potrebný súhlas súdu. Dodal, že pri tvorbe úspor je použitie nezáväznej (odporúčacej) Metodiky MS SR pre výpočet výživného rodičov k deťom neaplikovateľné (percentuálne stanovenie tohto rozsahu), jej účelom je použitie na prípady

tzv. bežného výživného, za stavu, ak je dieťa zverené do starostlivosti jednému z rodičov. Pri uložení povinnosti otcovi platiť na úspory nezohľadňoval prechod maloletého medzičasom na druhý stupeň vzdelávania na základnej škole, pretože úspory majú doplnkový (samostatný) charakter vo vzťahu k bežnému výživnému ako platby slúžiace k uspokojovaniu bežných potrieb dieťaťa spojených aj s jeho vekom, školským systémom v danom mesiaci. Zohľadnil, že príjem otca mal za obdobie od 26.10.2023 klesajúci charakter, preto ponechal nezmenenú výšku sumy na tvorbu úspor.

5. Určením výživného na tvorbu úspor vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 26.10.2023 do 30.06.2025 v sume 10.096,77 eur, keďže doposiaľ žiadnu úhradu v prospech takého účtu na úspory maloletého nevykonal. Nedoplatok na úsporách vyčíslil za alikvotnú časť mesiaca október 2023 v sume 96,77 eur (500 eur/31 dní, 6 dní) a za 20 mesiacov od novembra 2023 do júna 2025 vo výške 10.000 eur. Zročné výživné uložil otcovi zaplatiť na osobitný účet maloletého zriadený matkou v peňažnom ústave do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Vzal do úvahy, že na sporiacom účte, ktorý zriadil otec, je doteraz nasporená suma 3.659,69 eur, reálny rozdiel teda predstavuje suma 6.437,08 eur.

6. Návrhom na doplnenie dokazovania nevyhovel. K návrhom na zistenie príjmu partnera matky a výpisom z účtu (v zmysle podania otca zo dňa 10.4.2025) uviedol, že partner matky nemá vyživovaciu povinnosť k maloletému, jeho majetkové a príjmové pomery považoval za právne irelevantné, a nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie výpisom z účtu matky od roku 2022 z dôvodu nehospodárnosti, keď príjmové pomery matky zisťoval inými dôkazmi a za čas od 26.10.2023 (právoplatnosť rozvodu manželstva rodičov). Nevykonal matkou navrhované dokazovanie v jej podaní zo dňa 05.05.2025, t.j. znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonomika podnikov za účelom vykonania auditu obchodných spoločností otca ako i za účelom účtovania nákladov otca, z dôvodu, že presahuje rámec tohto konania, keďže súd nevyporiadava BSM bývalých manželov (rodičov), príjmové, resp. majetkové pomery zistil taktiež z iných relevantných dôkazov (najmä účtovné závierky obchodných spoločností). Nevykonal ani dokazovanie navrhované pred rozsudkom zo dňa 5.9.2023, t.j. nadobúdacou faktúrou na motorové vozidlo zn. Hyundai Santa Fe užívané otcom, nakoľko z výsluchu otca vyplynulo, že vozidlo je majetkom obchodnej spoločnosti (nie je výlučným majetkom otca). Nevyhovel návrhu na dokazovanie účtovnými dokladmi - výbery otca z pokladne K. N. F., F. a K. N. N., F. za obdobie januára 2022 do apríla 2023, výpisy zo všetkých účtov otca, kreditných a debetných kariet za totožné obdobie, pretože na účely posúdenia majetkových (zárobkových) pomerov otca vychádzal z predložených listín o (ne)vyplatení dividend z obchodných spoločností, v ktorých je spoločníkom. Navrhnuté „preverovanie“ účtov otca pre účely tohto konania vyhodnotil ako nehospodárne, majúce skôr charakter vykonávania dokazovania súdu vo veci vypořádania BSM.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP a návrhu matky na priznanie náhrady trov konania uplatnených podaním zo dňa 20.06.2023 a na pojednávaní dňa 19.06.2025 vo vzťahu pojednávaniam konaným dňa 15.06.2023, 05.09.2023 a 19.06.2025 a písomnému vyjadreniu zo dňa 20.06.2023, nevyhovel dospejúc k záveru, že podmienky pre aplikáciu ust. § 54, § 55 CMP neboli dané. Prihliadol na to, že zo spisu vyplýva, otec do pojednávania dňa 13.04.2023 (ktoré bolo odročené na deň 15.06.2023, za ktoré bola požadovaná náhrada z dôvodu zavineného odročenia pojednávania z 13.04.2023 otcom) doložil podklady k jeho majetkovým pomerom (za rok 2021), pričom zo zápisnice z tohto pojednávania vyplýva, že k jeho odročeniu došlo nielen za účelom doplnenia podkladov od otca, ale aj za účelom doručenia správy psychológa na maloletého, preto neprijal záver, že otec zaviniť odročenie pojednávania. K odročeniu pojednávania nariadeného na deň 15.06.2023 (ktoré bolo odročené na deň 05.09.2023) došlo za účelom doplnenia podkladov o evidencii a vyplácaných dávkach v nezamestnanosti matke (evidovaná ako nezamestnaná od 25.02.2023) a za účelom predloženia aktuálnych príjmových pomerov otca (za rok 2022). Podľa názoru súdu, ani v tomto prípade nebolo možné uzavrieť, že by otec zaviniť odročenie tohto pojednávania. Ust. § 55 CMP neaplikoval ani vo vzťahu k pojednávaniu zo dňa 19.06.2025, nakoľko potreba odročiť pojednávanie zo dňa 15.05.2025 vyplynula z priebehu pojednávania, vzhľadom na podaný návrh na doplnenie dokazovania vo vzťahu k príjmu otca zo živnosti, s prihliadnutím aj na vyšetrovací princíp vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorý je potrebné dodržiavať. K uplatnenej náhrade za úkon - písomné vyjadrenie zo dňa 20.06.2023, uviedol, že toto podanie bolo reakciou na doručené vyjadrenie zástupcu otca zo dňa 09.06.2023, ktoré mu však nebolo doručené s výzvou súdu (povinnosťou) na vyjadrenie sa a navyše predmetné vyjadrenie z 20.06.2023 bolo vypracované v čase, keď zástupca matky mal vedomosť o nariadenom termíne pojednávania na deň 05.09.2023, na ktorom mohol ústne uviesť skutočnosti obsiahnuté v podaní zo dňa 20.06.2023.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne navrhla rozsudok zmeniť tak, že súd uloží otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 1.750 eur mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred na účet matky číslo: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v F. F. I., zročné výživné uloží otcovi splatiť v splátkach vo výške 300 eur mesačne. Zároveň žiadala samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku zaviazať otca k povinnosť nahradíť matke trovy právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní dňa 13.04.2023, 15.06.2023 a 19.06.2025 a za písomné vyjadrenie matky na súd zo dňa 20.06.2023. Odvolanie odôvodnila ust. § 62 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Namietala porušenie zásady rovnosti strán a porušenie jej práva na spravodlivý proces, čo sa odrazilo v rozhodnutí súdu a jeho odôvodnení. Mala za to, že súd počas pojednávania pristupoval rozdielne k stranám a k ich právnym zástupcom, otec, resp. jeho právny zástupca viackrát nedodrжал sudcovskú lehotu určenú súdom, čo bolo dôvodom odročenia dvoch pojednávaní, naopak napomínal matku, resp. jej právneho zástupcu, že mu nedoložili potvrdenia o príjme, ktoré sa v spise už nachádzali. Uviedla, že po rozchode sa otec vyjadril, že jej zoberie všetko, aj dieťa, že nedostane na maloletého výživné a že si to vie zariadiť. Zavinením otca bola nezamestnaná a v súčasnosti vykonáva prácu upratovačky, pričom otec je podnikateľ so státisícovými príjmami a ani to, že právny zástupca matky je mimomestský advokát a právny zástupca otca je rodinným príslušníkom vtedajšieho resp. bývalého predsedu tamojšieho súdu (a teda nadriadeného konajúceho sudcu) nemôže mať za následok také konanie súdu, akého bol svedkom a porušovanie procesných práv jednej zo strán sporu. Vyslovila názor, že sudca mal na pojednávaniach obavu vytknúť zasiahnúť pri verbálnych útokoch otca na matku a pri osočovaní jej právneho zástupcu, klásť otázky a vykonať dôkazy navrhované matkou, ktoré otec nechcel dať vykonať, či nechcel zodpovedať. Sudca ju neoboznámil s podaniami otca doručenými súdu pred pojednávaním, ktoré jej ani jej právnenmu zástupcovi nedoručil. Tieto skutočnosti určujú vady konania a samotného rozhodnutia súdu a to, že nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Uviedla, že otec je podnikateľ, spoločník v spol. K. N. F., F. (ročné tržby cca 6 mil. eur) a K. N. N., F. (ročné tržby cca 1 mil. eur), žije nadštandardným spôsobom života, vlastní automobil SUV v plnej výbave, žije v novom rodinnom dome zaobstaranom z prostriedkov spoločností, rodičia absolvovali s maloletým luxusné dovolenky, výlety a podobne. Príjmy otca sú nadštandardné (mesačne vyše 10.000 až 13.500 eur) a jeho luxusný životný štýl sa prejavuje aj v tvorbe úspor (ktoré súd napriek jej návrhom odmietol zistiť), ako aj v zariadení domácnosti, oblečení, trávení času a kúpe neprímeraných darčiekov maloletému (najnovší iPhone a pod.). Otec vedie finančne nákladný a luxusný životný štýl vymykajúci sa bežnej životnej úrovni a jeho výdavky sa nezhodujú s výdavkami prezentovanými na súde vo výške údajne 500 až 600 eur mesačne na bývanie, stravu, oblečenie a voľný čas spolu s maloletým. Namietala nesprávne ustálenie príjmu otca, keď za rok 2022 nepripočítal k sume 9.912,58 eur príjem zo živnosti a vyplácanú osobnú spotrebu 5.000 eur mesačne (ktorú si otec vyplácal až do roku 2023) a ani príjem zo živnosti vo výške 5.649,83 eur v zmysle daňového priznania. Príjem z oboch spoločností treba účtovne upraviť o výšku odpisov, ktoré zvyšujú potenciálny príjem otca (ide o daňovo-účtovné náklady spoločností, ktoré neboli reálne vynaložené), tak ako to robia aj banky pri hodnotení príjmu žiadateľov o úver. Za rok 2023 v príjme 11.175,45 eur súd zohľadnil osobnú spotrebu vo výške 5.000 eur, ale nezapočítal príjem zo živnosti vo výške 9.963,60 eur a nezohľadnil ani sumu odpisov spoločností. Za rok 2024 v príjme 6.141,71 eur mesačne nezohľadnil príjem zo živnosti 2.816,44 eur a neodôvodnené zníženie osobnej spotreby počas konania o výživnom (s poukazom na účelové nerozdeľovanie zisku počas súdneho konania o určenie výživného) a ani skutočnosť, že otec si na svoju firmu kúpil rodinný dom vo výške 200.000 eur, v ktorom býva, a ktorá suma znížila zisk spoločnosti. Súd sa nevysporiadal s nedôvodným a svojvoľným znížením vyplácanej osobnej spotreby o 3.000 eur, ktorú otec odôvodňuje znížením tržieb spoločností, a ktorá suma nie je taká významná pri dosahovaných výsledkoch v roku 2022 ako kumulované tržby vo výške 7,2 mil. eur, v roku 2023 vo výške 7,4 mil. eur a v roku 2024 vo výške 6,9 mil. eur. Poukázala na to, že otec uhradil aj svoje osobné náklady z tržieb jeho spoločností a ktoré sú mu vyplácané ako príjem, čo potvrdil, keď sa vyjadril, že tieto náklady (napr. 200.000 eur na dom a bývanie) budú zohľadnené pri rozdeľovaní dividend. Takto neoprávnené účtované náklady spoločností znižujú ich zisk, avšak neznižujú nárok (potenciálny príjem) otca na vyplatenie dividend. S týmito skutočnosťami a jej námietkami sa súd nevysporiadal, čím sa napadnuté rozhodnutie stáva nepresvedčivé, arbitrárne a nepreskúmateľné. Dala do pozornosti, že

otec časť nákladov domácnosti (motorové vozidlo, benzín, poisťky, telefón, telefónne účty a podobne) hradí ako náklady spoločností, ktoré položky vo výške 1.000 eur mesačne sú pri príjme 10.000 eur zanedbateľné, avšak pri rozhodovaní o výživnom, napriek diskrepancii príjmov ich treba zohľadniť (najmä ak súd neurčenie výživného odôvodnil tým, že otec navyše uhradza školské náklady vo výške 23,33 eur mesačne). Podľa účtovných závierok a daňových priznaní spoločností otca a jeho živnosti (ktorý príjem súd opomenul) za rok 2022, 2023 a 2024, mesačný (potenciálny) príjem otca vypočítaný ako súčet 1 zisku spol. K. N. F., F., 1 zisku spol. K. N. N., F. a zisku zo živnosti otca, po odrátaní dane z príjmov (resp. vyúčtovaní daňových preplátok) a pripočítaní odpisov majetku obchodných spoločností a tzv. osobnej spotreby zo živnosti bol vo výške cca 10.000 až 13.558,36 eur, zohľadňuje potenciálny príjem, ktorý je rozhodný pri určovaní výživného. Tento výpočet však nezohľadňuje zníženie daňového základu spoločností, resp. živnosti otca o náklady na prevádzku motorového vozidla, telefón, bývanie (zaobstaraný rodinný dom, jeho dokončenie, vybavenie a zariadenie, ktoré je účtované v nákladoch spoločností, resp. živnosti otca). Mala za to, že úmyslom otca bolo po rozvoze optimalizovať zisk jeho spoločností a spoločníci si prestali rozdeľovať zisk, ktorý si do rozvodu rozdeľovali každoročne, a znížiť aj mesačne vyplácanú osobnú spotrebu zo živnosti.

9. V odvolaní matka poukázala na to, že bola práceneschopná, jej príjem pozostával len z dávky nemocenského poistenia vo výške 400 eur mesačne, isté obdobie bola nezamestnaná, neskôr sa zamestnala a dosahovala príjem cca 580 eur, v súčasnosti je zamestnaná a zarába cca 630 eur mesačne. Po tom ako ju otec vyhodil zo spoločnej domácnosti si musela prenajať 2 izbový byt v D., za nájomné 350 eur mesačne, byt a novú domácnosť musela zariadiť nábytkom a zariadením domácnosti za cenu 4.000 eur. V súčasnosti jej náklady na maloletého činia mesačne 720 eur, t.j. strava 200 eur, oblečenie 100 eur, poistenie maloletého 30 eur, voľnočasové aktivity (kino, aquapark, vreckové) 150 eur, benzín 200 eur (odvoz na futbal, kurz anglického jazyka, ako aj pre potreby domácnosti a voľnočasové aktivity so synom) s tým, že v roku 2022 mala náklady na nájom 350 eur a aktuálne 200 eur. Keďže jej otec zobral mobilný telefón a motorové vozidlo, musela si zakúpiť mobilný telefón a motorové vozidlo zn. VW Golf (vozidlo využíva aj pre dieťa) za kúpnu cenu 12.738 eur. Uvedené otec nepoprel a tieto skutočnosti vyplývajú aj zo správy kolízneho opatrovníka a vykonaného dokazovania. V roku 2023 a 2024 mala mesačné výdavky na maloletého (po rozpočítaní jednorazových výdavkov (zariadenie detskej izby a domácnosti, dovolenka, darčeky na narodeniny, na Vianoce a pod. v 1/12) vo výške cca 1.200 eur. Keďže otec od augusta 2022 neplatil na maloletého výživné, musela si požičať financie na zabezpečenie jeho potrieb a zachovanie životného štandardu. Nesúhlasila s názorom, že vyživovaciu povinnosť môže otec plniť rôznymi formami (osobnou starostlivosťou, poskytovaním naturálnych plnení), pretože výživné sa plní v peniazoch z dôvodu, aby aj matka mohla zabezpečovať pravidelné mesačné a mimoriadne výdavky. Z jej príjmu nevie platiť ani bežné výdavky na bývanie, stravu, ošatenie, školské výdavky a zdravotnú starostlivosť maloletého (čo sanuje jej priateľ, ktorý nemá vyživovaciu povinnosť k maloletému), pričom bolo preukázané, že otec neumožňuje, aby si maloletý zobral veci (ošatenie, hračky a pod.), ktoré mu kúpi. Nestotožnila sa so záverom, že právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni otca je realizované počas výkonu starostlivosti otca, čím súd vylučuje určenie výživného pri striedavej starostlivosti, hoci zákon aj judikatúra s výživným v prípade diskrepancie príjmov počíta. Namietala výšku ustálených mesačných nákladov na maloletého, keď 10 eur denne nepostačuje na pestrú a zdravú stravu a 10 eur je neprimeraná suma na drogériu (hygienické osobné potreby, pracie prášky, čistiace prostriedky a toaletný papier a pod.). Súd podhodnotil výdavky maloletého, keď pri takýchto príjmoch otca, neuznal výdavok na poistenie dieťaťa (úraz/choroba). Vzhľadom na výrazný rozdiel príjmov rodičov nie je možné neurčiť výživné, pretože otec platí všetky úhrady spojené so školou a doučovaniami. Pre výchovu a správny rozvoj maloletého je žiadúce, aby aj matka mala prostriedky na školské výdavky, aby maloletý nemal pocit, že všetko mu platí otec a matka nie je schopná mu to zaplatiť. Tým, že súd rozdiel v príjme rodičov nezohľadnil v bežnom výživnom, neumožnil maloletému podieľať sa aj v čase výkonu starostlivosti matky na životnej úrovni zodpovedajúcej príjmom otca. Vyslovila názor, že argumentácia, že nič nebráni matke, aby sa pokúsila zlepšiť svoje zárobkové pomery, dokazuje zaujatosť sudcu voči nej. O rodinu a spoločnú domácnosť sa starala, upozadnila jej prípadnú kariéru a podnikanie, neskôr sa starala o prevádzku otca, pomáhala mu v podnikaní a po tom, čo ju bezdôvodne vyhodil zo zamestnania (a udal v Sociálnej poisťovni) si našla zamestnanie. Považovala za absurdné požadovať od nej, aby si založila spoločnosť a dosahovala miliónové tržby. Zákon o rodine v prípade rozdielnych príjmov vyžaduje určenie bežného výživného a takto štandardne postupujú aj súdy v rámci rozhodovacej činnosti (napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11CoP 106/2017-550 z 12.07.2017). Pri rozdieloch v príjmoch rodičov a vyššom životnom štandarde dieťaťa u jedného z nich sa určuje výživné aj pri striedavej starostlivosti s cieľom zabezpečiť dieťaťu rovnakú životnú úroveň. Súdy uvedené rešpektujú aj pri menšej

diskrepancii príjmov (napr. rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp.zn. 26CoP/6/2023 zo dňa 08.03.2023 a Okresného súdu Malacky sp.zn. 9P 134/2018). Nesúhlasila s názorom, že jej príjem postačuje na úhradu alikvotnej časti oprávnených nákladov, ktoré jej vznikajú počas starostlivosti o maloletého. V konaní preukázala náklady na dieťa (vrátane mimoriadnych nákladov, ktoré jej vznikli pri zariadovaní nového domova) a skutočnosť, že príjmy jej nepostačovali na ich úhradu (aj napr. kúpa bicykla a iných športových potrieb, škola, zdravotná starostlivosť, dovolenka maloletého a pod.). Je otázne ako má bez príjmu alebo s príjmom 580 až 630 eur uhradiť bežné mesačné náklady maloletého cca 720 eur, zabezpečiť mu školské a športové potreby, hračky, zdravotnú starostlivosť a dovolenky. Preukázala, že nemá príjem ani na pravidelné bežné mesačné výdavky maloletého a na prípadnú dovolenku jej musí finančne vypomáhať priateľ. Vyživovaciu povinnosť maloletého nie je možné preniesť na jej nového partnera, ktorý na tieto náklady maloletého prispieval pôžičkami. V zmysle ustálenej judikatúry výživné je určované vo výške cca 30% príjmov rodiča (pri bežnej starostlivosti každý druhý víkend a jeden deň v týždni, t.j. cca pri pomere 22dní /8dní v mesiaci), pričom pri príjmoch otca ide o sumu 3.000 až 4.050 eur mesačne. Výživné treba určiť aj pri striedavej starostlivosti 15dní/15dní, prepočtom na počet dní, čo predstavuje sumu 2.045,46 až 2.761,36 eur mesačne. Navrhla preto určiť bežné výživné iba vo výške 1.750 eur mesačne a zostatok uložiť otcovi platiť formou úspor. Aj podľa Metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom výška výživného by mala byť, vzhľadom na vek maloletého, minimálne 22% príjmu rodiča, t.j. teda z príjmu 2.400 až 2.970 eur. Zákon o rodine pri stanovení výživného považuje za určujúce kritérium výšku príjmu a majetkových pomerov rodiča, pričom minimalizovanie výdavkov na maloletého (bagatelizovanie výšky jeho nákladov) je irelevantné. V prípade dosahovaného príjmu otca nemôže obstať ako určujúce kritérium tvrdenie, že na maloletého údajne minie pravidelne iba 300 eur mesačne. Príjem otca je potrebné zohľadniť pri bežnom výživnom, čo nevyklučuje určiť aj tvorbu úspor do budúcnosti. Nesúhlasila so záverom, že otec nezneužíva situáciu a maloletého si nekupuje, nakoľko práve výživným by sa malo zabezpečiť, aby aj matka mala na úhradu týchto potrieb. Je otázne ako výchovne na maloletého vplýva, že mu náklady, zdravotnú starostlivosť platí otec, čo ak sa rozhodne, že tieto výdavky platiť nebude, čo v prípade, ak bude otec pracovne odcestovaný a matka na tieto výdavky nebude mať finančné prostriedky. Súd nepochopil funkciu výživného, ktoré má zabezpečiť, aby aj matka mohla hrať tieto výdavkov a nebola ponechaná na vôli otca, ktorý býva vo veľkom rodinnom dome a matka v dvojizbovom byte. Súd sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, keď neurčil bežné výživné pri takto rozdielnych majetkových pomeroch rodičov a túto okolnosť premietol len do tvorby úspor a nezodpovedal všetky potrebné zákonné hľadiská a jeho rozhodnutie je tak nepresvedčivé s ohľadom na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni otca. Súd na jej námietky neodpovedal, pričom zo zákona sa výživné pre maloletého platí k rukám matky v peniazoch a nie v oblečení či zabezpečovaní stravy. Napádané rozhodnutie považovala za nesprávne, nezákonné a arbitrálne pre absenciu náležitého, zákonného, rozumného a presvedčivého odôvodnenia, z ktorého nevyplýva, prečo súd prehliadol takúto diskrepanciu príjmov s čím súvisí posúdenie životnej úrovne dieťaťa. Súd odignoroval aj návrh kolízneho opatrovníka a prokurátora, ktorí vzhľadom na vysoké príjmy otca, navrhli priznanie bežného výživného aj napriek striedavej starostlivosti. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 CSP, je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu práva matky (a maloletého) na spravodlivý proces.

10. Matka zotrvala na návrhu na uloženie povinnosti otcovi nahradiť jej trovy konania. Uviedla, že pojednávania dňa 13.04.2023, 15.06.2023 a 19.06.2025 museli byť odročené, pretože otec nepredložil súdom požadované listiny o jeho príjme a nesplnením jeho povinnosti jej vznikli trovy. Nesúhlasila s tým, že pojednávanie dňa 13.04.2023 bolo odročené z dôvodu vyžiadania lekárskej správy o psychologickom vyšetrení maloletého od otca. Otec nerešpektoval žiadosť sudcu a lekársku správu nedoručil, s ktorou sa súd ani v odôvodnení rozhodnutia nezaoberal. Za nesprávne považovala aj odôvodnenie k odročeniu pojednávania dňa 15.06.2023, pretože správy zo Sociálnej poisťovne o príjme matky si súd vyžiadaval automaticky na každé pojednávanie a mal ho k dispozícii aj 15.06.2023, pričom vždy riadne informovala súd o jej príjmoch. K odôvodneniu vo vzťahu k pojednávaniu dňa 15.05.2025 mala za to, že súd spochybnil vlastnú výzvu, aby otec predložil príjmy za relevantné obdobie a toleroval nerešpektovanie výzvy a určenej lehoty. Ak by otec predložil všetky listiny preukazujúce jeho príjem, pojednávanie nemuselo byť odročené a trovy pojednávania by nevznikli. Odôvodnenie rozsudku v tejto časti objektívne nemôže obstať a byť dôvodom na nepriznanie trov konania matke, ktoré zaviniel otec nesplnením si uložených povinností. Žiadala priznať náhradu trov právneho zastúpenia za úkon – písomné vyjadrenie zo dňa 20.06.2023 k podaniu otca, nakoľko ak by si otec, resp. jeho právny zástupca, splnil súdom uloženú povinnosť a doručil vyjadrenie zo dňa 12.06.2023 včas a v určenej lehote pred pojednávaním, mohla by sa k nemu vyjadriť na pojednávaní 15.06.2023. Súd otca nenapomenul,

ale sankcionuje matku, ktorá postupuje korektne. Jej právny zástupca nemohol namietat' nedodržanie lehoty na prípravu, keďže o podaní otca zo dňa 12.06.2023 pred pojednávaním dňa 15.06.2023 nevedel a súd ho o ňom neinformoval pred ani počas pojednávania a umožnil mu do neho nahliadnuť až na záver. V záujme ochrany jej procesných práv sa musela vyjadriť k tomuto podaniu otca včas t.j. tak, aby sa s ním mohli oboznámiť súd, strany, kolízny opatrovník a prokurátor, čo vyžadovalo zaslanie jej vyjadrenia na súd a jeho oboznámenie pred ďalším (a posledným) pojednávaním, aby sa mohli súd a strany k nemu vyjadrovať, navrhovať doplnenie dokazovania a predniesť záverečné návrhy. Obsahom vyjadrenia bolo včasné a účinné popretie tvrdení otca a návrhy na doplnenie dokazovania k dôvodom rozvodu manželov, s poukazom na zverenie maloletého do starostlivosti otca, a návrhy na vykonanie dôkazov aj ohľadom príjmov a úspor otca pre stanovenie výživného. Ak by sa vyjadrovala až na ďalšom pojednávaní a navrhovala dôkazy, nebol by priestor pre súd sa s týmito návrhmi vysporiadať a bolo by porušené právo druhej strany, kolízneho opatrovníka a prokurátora. Uplatňované trovy vznikli zavinením otca, resp. jeho právneho zástupcu, a nie je spravodlivé, aby ich znášala (v tom čase nezamestnaná). Mala za to, že konanie sudcu v danej veci bolo od začiatku zaujaté a od začiatku pristupoval k matke tak, aby vedela, že si nemala dovoliť podávať žalobu voči otcovi, prominentnému podnikateľovi v regióne. Konanie súdu, ktorý neupozornil otca na nerešpektovanie výziev a sudcovských lehôt dokresľuje a vysvetľuje vady konania a rozhodnutia súdu.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II., III., IV. a V. podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, navrhujúc napadnuté výroky zrušiť a žiadnemu z účastníkov nepriznať nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedol, že odvolanie podal z opatrnosti, nakoľko predpokladá, že matka odvolanie podá voči výrokom, ktorým sa bežné výživné neurčilo. V prípade podania odvolania matkou a jeho úspechu by mohol vzniknúť stav, kedy nadriadený súd odvolaniu matky vyhovie, bežné výživné určí a výroky napadnuté jeho odvolaním by bez podania odvolania nadobudli právoplatnosť, čím by bol povinný platiť bežné výživné a prispievať aj na tvorbu úspor. Všetky výroky napadnutého rozsudku súdu považoval v ich súhrne (pri neurčení bežného výživného) za vecne správne a spravodlivé. Ak by malo dôjsť k zmene výroku o bežnom výživnom, javí sa mu výrok o povinnosti platiť výživné na tvorbu úspor ako neprimeraný.

12. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu sa pridržiaval svojich ústnych aj písomných vyjadrení. Poukázal na listinné dôkazy, ktoré predložil a ktoré preukazujú neodôvodnenosť odvolania podaného matkou proti napadnutým výrokom rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a podrobne a precízne odôvodnený, z ktorého odôvodnenia je nespochybniteľne zrejmé, o ktoré dôkazy súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a prečo sa nepriklonil k tvrdeniam matky. Útoky, obvinenia a invektívy právneho zástupcu matky voči nemu a jeho právnenému zástupcovi považoval za neprípustné. Právny zástupcu otca nepozná osobne sudcu JUDr. Jaroslava Ivana a v tomto konaní ide o cca druhú vec, ktorú zastupuje pred týmto samosudcom. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť.

13. Matka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

14. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že bežné výživné na maloleté dieťa by malo byť určené primerane jeho potrebám, možnostiam a schopnostiam rodičov, s prihliadnutím na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Rozhodnutie o výške bežného výživného a náhrade trov konania ponechal na úvahu súdu. K odvolaniu otca sa písomne nevyjadřil.

15. Zástupca Okresnej prokuratúry sa k odvolaniu matky a odvolaniu otca písomne nevyjadřil.

16. V podaní zo dňa 09.04.2026 matka doložila doklady o príjmoch a nákladoch a uviedla, že nespláca žiadne pôžičky, úver ani leasing. Maloletý okrem bežných ochorení, nemá vážne zdravotné problémy.

17. V podaní zo dňa 14.04.2026 otec uviedol, že v rozhodnom období nebol zamestnaný, neboli mu vyplatené žiadne dividendy a ani toho času nie je v pracovnoprávnom pomere. Poukázal na to, že nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom vyporiadania BSM, bola predaná za kúpnu cenu 215.000 eur, z toho bola otcovi vyplatená suma 97.000 eur a matke 112.000 eur. Jeho výdavky na zabezpečenie starostlivosti o maloletého predstavujú mesačne za stravu 200 eur, oblečenie 80 eur, drogéria 20 eur, doučovanie matematika 40 eur a anglický jazyk 40 eur, telefón 47 eur (vrátane splátky), online doučovanie 6,90 eur, strihanie 15 eur, zdravotná starostlivosť 120 eur ročne (dentálna), školské aktivity,

ZRPŠ 15 eur ročne, školské výlety 85 eur ročne, náklady na dvoch psíkov 1.000 eur ročne. Maloletý sa viac zdržiava v jeho domácnosti ako u matky, finančné prostriedky mu sporí podľa svojich možností na účet zriadený matkou, aktuálna výška úspor činí 2.550 eur. Prídavky na dieťa poberá len matka, rovnako aj daňový bonus, ktorý si uplatnila vo výške 1.200 eur. Svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému si plní v zodpovedajúcom rozsahu jeho možnosťami, schopnosťami a majetkovým pomerom, pričom značnú časť nákladov maloletého zabezpečuje on. Za podstatné pre posúdenie výšky výživného na maloletého považoval reálne mesačné náklady dieťaťa.

18. V súlade s ust. § 384 a § 385 CSP odvolací súd vo veci doplnil dokazovanie a nariadil pojednávanie. Matka vo výpovedi pred odvolacím súdom zotrvala na svojich vyjadreniach. Uviedla, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie sa jej náklady na maloletého nezmenili, syn trávi niektoré víkendy, keď má byť s ňou u otca, je vo veku, kedy ho láka počítač, ktorý mu ona nemá možnosť zakúpiť. Synovi sa snaží urobiť program, na Vianoce boli na dovolenke na Mauríciu, výdavky zaplatil jej priateľ, v lete 2025 boli v Bulharsku, s maloletým absolvujú výlety. Naďalej bývajú v byte v D., jej osobné výdavky sa nezmenili. Potvrdila, že titulom úspor otec doposiaľ zaplatil na účet maloletého sumu 2.550 eur. Právny zástupca matky poukázal na to, že matka nie je schopná zo svojho príjmu platiť ani bežné a zdravotné výdavky maloletého. Aj možné mimoriadne výdavky, ako dovolenky, výlety, športové potreby, zdravotnú starostlivosť, zubnú starostlivosť a pod. by mala byť schopná zabezpečiť aj matka a to vzhľadom na diskrepanciu príjmov práve prostredníctvom určenia výživného. Nie je možné ponechať platenie týchto výdavkov na ľubovôli otca z dôvodu, že si neplní ani povinnosti voči súdu, keď oneskorene predkladal doklady a listiny, nesplnil si lehotu na predloženie listín, nepredložil ani listiny preukazujúce jeho osobnú spotrebu za rok 2026, ktorí teraz platí, ale po rozhodnutí súdu tieto výdavky platiť už nemusí. Poukázal aj na výchovný aspekt, keď nie je dôležité len zabezpečiť materiálne potreby maloletého, ale zabezpečiť aj to, že matka ich vie tiež platiť, aby maloletý nevyrastal v prostredí, že všetko hradí otec a matka je neschopná. K predaju rodinného domu a rozdeleniu príjmu z predaja domu pripomenul, že rozdelenie kúpnej ceny navrhol otec, ktorý sa ponáhal s predajom domu, keďže mal už zabezpečený iný rodinný dom, v ktorom chcel bývať. V konaní sa preukázalo, že všetky zásadné osobné výdavky, t.j. na auto, PHM, telefón, rodinný dom, bývanie, zariadenie domu si otec platí z príjmov spoločností, čím znižuje daňový základ, čo tiež vplýva na účtovné závierky a teda aj na príjmy a súčasne aj týmto spôsobom si otec nepriamo vypláca zisk. Po podaní návrhu na rozvod a návrhu na určenie výživného si spoločníci prestali rozdeľovať dividendy alebo zisk z obchodných spoločností, ktorý ponechávajú v spoločnostiach, pričom predtým si rozdeľovali dividendy vo výške cca 70.000 až 80.000 eur. S ohľadom na rozdielne príjmy rodičov je namieste určiť výživné vo výške cca 30%, resp. podľa usmernenia Ministerstva spravodlivosti SR 22% z príjmu otca, čo plne odôvodňuje návrh matky. Na priznaní náhrady trov konania, ktoré si matka uplatnila a odôvodnila, zotrval.

19. Otec vo výpovedi pred odvolacím súdom trval na svojich vyjadreniach. Uviedol, že náklady na maloletého vyčíslil v priebehu celého konania, je ochotný aj naďalej hradiť aj jeho mimoriadne výdavky. Maloletý mal problém s chrupom, podľa aktuálneho vyšetrenia u stomatológa je odporúčaný na vyšetrenie u čelustného ortopéda, aktuálny výdavok u stomatológa činil 67 eur a predpokladané náklady u čelustného ortopéda sú vo výške 2.000 až 3.000 eur, ktoré je pripravený zaplatiť. S maloletým bol v lete 2025 na dovolenke v Turecku, robí mu program, syn u neho trávi viac času ako len polovicu mesiaca, počas jarných prázdnin v tomto roku bol u matky. Otec je naďalej spoločníkom a konateľom dvoch obchodných spoločností a z daňových priznaní spoločností vyplývajú pohľadávky každej z nich. Nepoberá odmenu konateľa zo žiadnej spoločnosti, aktuálne dosahuje príjem len zo živnosti, ktorý preukázal v prehľade pohybov ako osobnú spotrebu. Z obchodných spoločností nemá vyplácané dividendy na základe rozhodnutia valného zhromaždenia, vzhľadom na aktuálnu ekonomickú situáciu spoločností. Predmetom činnosti týchto spoločností je maloobchodný a veľkoobchodný predaj, spoločnosti zamestnávajú spolu cca 50 zamestnancov, obe majú sídlo v jednej nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve spol. K. N. F., F. Ďalším majetkom spoločností sú ich zariadenia, pričom obe firmy si prenajímajú prevádzky, za ktoré platia nájomné. Obe spoločnosti vlastní motorové vozidlá, a to štyri dodávky, dve osobné motorové vozidlá, jeden Pick up, na niektoré vozidlá je splácaný lízing. Otec nevlastní žiaden nehnuteľný majetok, ani hnutelný majetok väčšej hodnoty. Využíva vozidlo spoločnosti a rodinný dom o rozlohe 100 m², v ktorom býva. Právny zástupca otca uviedol, že odvolanie podali z opatrnosti. Ak by súd určil bežné výživné, trvajú na zrušení rozsudku vo výroku o tvorbe úspor. S tvrdeniami matky sa nestotožňujú a považujú ich za nepreukázané. Navrhol rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdiť a žiadnej zo strán nepriznať nárok na náhradu trov konania.

20. Kolízna opatrovníčka pred odvolacím súdom navrhla určiť bežné výživné primerane k odôvodneným potrebám maloletého s prihliadnutím na prebiehajúcu striedavú osobnú starostlivosť rodičov a otcom hrazené všetky mimoriadne výdavky. Navrhla určiť výživné na tvorbu úspor a rozhodnutie o náhrade trov konania ponechala na úvahe súdu.

21. Zástupca Krajskej prokuratúry navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť, považujúc ho, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, za zákonný a vecne správny.

22. Z dokladov predložených matkou v odvolacom konaní vyplýva, že maloletý v školskom roku 2025/2026 navštevuje 6. ročník základnej školy, poplatok za stravu v škole činil v roku 2024, 2025 a 2026 2,20 eur, poplatok za ŠKD v roku 2023 a 2024 po 10 eur mesačne. Maloletému matka zriadila na základe Zmluvy o F. účte zo dňa 12.09.2023 účet, na ktorom je aktuálne zostatok vo výške 2.550 eur. Matka je zamestnaná, v období od februára 2025 do decembra 2025 jej priemerný mesačný príjem činil 638,56 eur netto, od januára do marca 2026 činil 726,14 eur netto, t.j. v priemere mesačne (za 14 mesiacov) 682,36 eur. Matka poberá prídavky na deti vo výške 120 eur mesačne, od februára 2026 len vo výške 60 eur. Podľa Oznámenia ÚPSVaR Senica zo dňa 06.03.2025 jej mal byť priznaný príspevok na dochádzku za prácou vo výške 240 eur. V roku 2026 platí za bývanie 174,51 eur mesačne (v roku 2025 poplatok činil 162,23 eur) zálohový predpis, 20 eur elektrina, 12,60 internet, 20 eur plyn, 34 eur daň, odvoz odpadu 31,34 eur (kvartálne) a 31,80 eur poistenie maloletý. Matka je vlastníčkou nehnuteľnosti bytu nachádzajúceho sa v kat. úz. D. (LV č. XXXX).

23. Z dokladov predložených otcom zistil, že v daňovom priznaní za rok 2025 vykazoval ako živnostník daňovú stratu vo výške 49.813,86 eur, príjmy zo živnosti 383.230,39 eur, výdavky 433.044,25 eur, zdaniteľné príjmy vo výške 383.230 eur, spol. K. N. N., F. vykazovala za rok 2025 základ dane 41.936,69 eur, súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti vo výške 1.339.422,54 eur a súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť vo výške 1.297.858,33 eur, spol. K. N. F., F. vykazovala za rok 2025 základ dane 74.995,42 eur, súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 7.727.044,25 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 4.656.071,78 eur. Z Notárskej zápisnice č. N 26/2024, Nz 2489/2024 spísanej u notára Mgr. Petra Michaličku vyplýva, že otec a matka ako predávajúci uzavreli Kúpnu zmluvu na predaj nehnuteľnosti rodinného domu s pozemkom v D. (LV č. XXXX), ktorého boli spoluvlastníkmi za kúpnu cenu 215.000 eur s dohodnutou splatnosťou jednotlivých splátok kúpnej ceny v prospech matky v celkovej výške 112.000 eur a v prospech otca vo výške 97.000 eur. Otec platí náklady na bývanie internet 17,82 eur, elektrina 75 eur a televízia 6,20 eur. Otec doložil doklady o úhrade sumy 23,99 eur (podľa poznámky na počítač), 6,90 eur platba za doučovanie online, 50 eur telefón, 87,53 eur vybavenie izby. Z čestného prehlásenia D. H. zo dňa 08.04.2026 vyplýva, že otec platí všetky náklady s používaním mobilného telefónu, ktorý dlhodobo využíva maloletý. Z Čestného vyhlásenia P. K. B. zo dňa 08.04.2026 vyplýva, že poskytuje doučovanie maloletému za cenu 10 eur/hod., ktoré prebieha v rozsahu 4 hodiny mesačne, a otec pravidelne hradí odmenu za doučovanie. Podľa Prehľadu pohybov na účte za rok 2025 je zrejme, že otec mal na osobnú spotrebu sumu 17.000 eur, t.j. v priemere 1.416 eur. Otec pripojil prehľad pobytu maloletého v jeho domácnosti v roku 2026. Činnosťou odvolacieho súdu boli do spisu doložené Účtovné závierky za rok 2025 spol. K. N. N., F. a K. N. F., F., z ktorých vyplýva, že spol. K. N. N. F. vykazovala výsledok hospodárenia po zdanení vo výške 32.757 eur a spol. K. N. F., F. vykazovala výsledok hospodárenia po zdanení vo výške 55.213 eur.

24. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 384 a § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie matky a odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

25. Konštatuje, že v prejednávanej veci Okresný súd Senica rozsudkom sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2022 rozviedol manželstvo E. B. a A. B. uzavreté dňa 11.08.2012, maloletého H. B., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že matka aj otec sú povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v jednotýždňových intervaloch tak, že matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť každý nepárny kalendárny týždeň v roku od nedele od 18.00 hodiny párneho kalendárneho týždňa tomuto bezprostredne prechádzajúceho do nedele do 18.00 hodiny nepárneho kalendárneho týždňa a otec

je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť každý páry kalendárny týždeň v roku od nedele od 18.00 hodiny nepárneho kalendárneho týždňa tomuto bezprostredne prechádzajúcemu do nedele do 18.00 hodiny párneho kalendárneho týždňa s tým, že preberajúci rodič si maloletého H. v určenom čase prevezme v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča a odovzdávajúci rodič je povinný maloletého preberajúcejmu rodičovi riadne pripraviť a odovzdať. Oboch rodičov oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov bežné výživné neurčil. Otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou vo výške 500 eur mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletého zriadený matkou. Matke uložil povinnosť zriadiť maloletému na tvorbu úspor osobitný účet a oznámiť jeho názov a číslo otcovi do 10 dní od doručenia rozsudku. Rozhodol, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte maloletého je potrebný súhlas súdu. Rodičom uložil výchovné opatrenie za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie povinnosťou podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, na Referáte poradensko-psychologických služieb v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

26. Krajský súd v Trnave rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2022 v napadnutom výroku o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov potvrdil a v napadnutých výrokoch IV. (ktorým súd neurčil výživné počas striedavej starostlivosti rodičov), V. (ktorým uložil otcovi povinnosť platiť výživné na tvorbu úspor), VI. (uložil matke povinnosť zriadiť maloletému osobitný účet), VII. (rozhodol, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte maloletého je potrebný súhlas súdu) a vo výroku IX. o trovách konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie rozsudkom sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 19.06.2025 vo výroku I. rozhodol, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov určenej rozsudkom Okresného súdu Senica pod sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2023 bežné výživné na maloletého H. neurčuje. II. Otcovi uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého vo výške 500 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred na osobitný účet maloletého zriadený matkou v peňažnom ústave, s účinnosťou od 26.10.2023. III. Nedoplatok na zročnom výživnom na tvorbu úspor maloletého za obdobie od 26.10.2023 do 30.06.2025 v sume 10.096,77 eur uložil otcovi zaplatiť na osobitný účet maloletého zriadený matkou v peňažnom ústave do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Matke uložil povinnosť zriadiť maloletému na tvorbu úspor osobitný účet a písomne oznámiť jeho názov a číslo otcovi do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V. Určil, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na osobitnom účte maloletého je potrebný súhlas súdu. VI. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

28. Predmetom odvolacieho konania je odvolanie otca a odvolanie matky voči rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. SI-11P/113/2022 zo dňa 19.06.2025, teda odvolanie voči výrokom o výživnom a trovám konania. Odvolací súd preto účastníkov označuje ako otec a matka.

29. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

30. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

31. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

32. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

33. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

34. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

35. Podľa § 100 CMP s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

36. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod.. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale - práve so zreteľom, napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote - prospešné všestrannému vývoju dieťaťa vo vyspelej spoločnosti. Na určenie výšky výživného pre dieťa v striedavej starostlivosti majú vplyv všetky vymenované faktory a okolnosti. Aj v prípade striedavej starostlivosti o deti je nevyhnutné ustáliť výšku nákladov na potreby maloletého dieťaťa a rozhodnúť o tom, v akom pomere sa medzi rodičmi rozdelí plnenie vyživovacej povinnosti.

37. Pre určenie výšky výživného nie je smerodajné, koľko rodič pracou, podnikaním alebo inou zárobkovou činnosťou zarobí alebo či vôbec pracuje. Väčšiu výpovednú hodnotu má zistenie jeho potenciálnej životnej úrovne, ktorá je limitovaná okrem majetkových pomerov aj jeho finančnými nárokmi na zabezpečenie uspokojenia jeho potrieb. Jedným z faktorov, ktoré pri určovaní miery životnej úrovne môže súd vziať do úvahy je aj zistenie a vyčíslenie mesačných nákladov povinného rodiča. Pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba pri určení výšky vyživovacej povinnosti zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory, lyžiarsky výcvik, kurzy a pod. tak, aby sa deti mohli podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne rodiča. Práve pri posudzovaní otázky, čo je potrebné zahrnúť do oprávnených nákladov na deti, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Otázka, či výživné pri zverení dieťaťa do striedavej starostlivosti rodičov nebude určené, nie je pravidlom. Toto riešenie je jednou z možných alternatív, a možno rozhodnúť aj inak.

38. Obligatórnym zákonným hľadiskom pri úprave vyživovacej povinnosti rodiča k maloletému dieťaťu je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa

termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa), na druhej strane sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá.

39. V danej prejednáwanej veci odvolací súd konštatuje, že odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, obaja rodičia vyčíslili a preukázali a zároveň zhodne potvrdili, že starostlivosť o maloletého zabezpečovali v režime striedavej starostlivosti (7/7 dní) už v čase rozvodu manželstva, pričom každý z nich hradil bežné náklady (strava, ošatenie, hygienické potreby) maloletého v čase výkonu osobnej starostlivosti o neho. Je nesporné a aj matka potvrdila, že náklady súvisiace s návštevou základnej školy (strava v škole 5 eur, neskôr 2,20 eur), poplatky za ZRPŠ 15 eur ročne, platby za doučovanie anglického jazyka vo výške 40 eur mesačne a doučovanie matematiky v roku 2024 vo výške 100 eur a v roku 2025 vo výške 40 eur mesačne hradil po celé obdobie maloletému otec. Poplatky za ŠKD za rok 2023, 2024 predstavovali v roku 2023 a 2024 10 eur mesačne a strava v škole za roky 2023 až 2026 po 2,20 eur mesačne. Hoci maloletý nemá zdravotné problémy, ktoré by si vyžadovali pravidelné mesačné výdavky, náklady na zdravotnú starostlivosť u stomatológa a hospitalizáciu mu platil otec, čo preukázal napr. platbami v roku 2023 vo výške 230 eur, 770 eur a 420 eur, pričom podľa tvrdení otca išlo o celkovú sumu 1.750 eur. Matka nespochybnila a vo svojej výpovedi pred súdom potvrdila, že tieto výdavky hradil otec. Odvolací súd vzal do úvahy oboma rodičmi vyčíslené mesačné náklady na maloletého, keď matka tieto uviedla za rok 2023 za stravu 200 eur, drogéria 50 eur, lieky 20, oblečenie 100, hračky 100, PHM 150, voľnočasové aktivity 100, vreckové 30, poistenie 30 eur (spolu 780 eur) a mimoriadne výdavky: tlačiareň ako školská pomôcka 180 eur, letná dovolenka 1.000 eur, Vianoce 800 eur, narodeniny 100, meniny 50, vikendy autokaravanom 200 a popolnice 30 eur. Mesačné náklady maloletého za rok 2024 matka vyčíslila vo výške za stravu 200 eur, drogéria 100 eur, lieky 20, oblečenie 100, hračky 50, PHM 100, voľnočasové aktivity 50, vreckové 30, poistenie 30 eur (spolu 680 eur) a mimoriadne výdavky: kúpa bytu 112.000 eur, maklér 3.000 eur, zariadenie domu 2.000 eur, letná dovolenka 1.500 eur, Vianoce 600 eur, narodeniny 100, meniny 50 eur, popolnice 30 eur. Za rok 2025 vyčíslila mesačne náklady na maloletého (na pojednávaní dňa 15.05.2025) strava 200 eur, oblečenie 100 eur, hračky 50 eur, PHM 100 eur (cesty z E. do D.) s tým, že tieto náklady sa ani v priebehu roku 2026 nezmenili. Náklady na bývanie vyčíslila a preukázala za rok 2023 vo výške 350 eur za prenájom bytu, 10 eur Netflix, 17 eur internet (prenájom), 11 eur internet (dom), čistiace prostriedky 50 eur, za rok 2024 jej náklady na bývanie činili 200 eur za nájom bytu, 13 eur Netflix, 15 eur plyn, 20 eur elektrina, čistiace prostriedky 50 eur a za rok 2025 služby spojené s užívaním bytu 162,23 eur, za 2026 vo výške 174,51 eur, internet 12,60 eur, plyn 20 eur, elektrina 20 eur. Otec vyčíslil mesačné náklady na maloletého za stravu 150 eur, oblečenie 50 eur, hygiena a doplnky pre zdravie 7 eur, doučovanie anglický jazyk 40 eur a matematika 100 eur v roku 2024 a 40 eur v roku 2025, telefón kredit 10 eur, náklad na bývanie elektrina 100, voda 20, internet a TV 20. Okrem týchto nákladov otec vyčíslil a preukázal ako ďalšie výdavky za obdobie od roku 2023 dovolenky, výlety, kúpa kolobežky ako vianočný darček 500 eur, posteľ pre maloletého 500 eur, 2x okuliare 271 eur, nábytok do detskej izby 300 eur, 2 letné tábory v roku 2024 160 eur, fotografie škola, darčeky pre učiteľky, oslavy narodenín maloletého, školské potreby 100 eur, ZRPŠ 15 eur, cestovný pas (rok 2024) 80 eur, hospitalizácia maloletého (november 2024) 250 eur, preventívna prehliadka a dentálna hygiena RosaDental rok 2023 a 2024 2x po 299 eur, strihanie vlasov 15x spolu 150 eur. Na pojednávaní dňa 15.05.2025 vyčíslil výdavky na maloletého na stravu 150 eur, oblečenie 50 eur, doučovanie anglický jazyk 40 eur, matematika 40 eur, mobil 10 eur, bývanie 100 eur, voda 20 eur, internet a TV 20 eur, poplatky u zubára. Aktuálne otec vyčíslil mesačné výdavky na zabezpečenie potrieb maloletého za stravu 200 eur, oblečenie 80 eur, drogéria 20 eur, doučovanie matematika 40 eur, doučovanie anglický jazyk 40 eur, telefón 47 eur (vrátane splátky), online doučovanie 6,90 eur, strihanie 15 eur a zdravotná starostlivosť 120 eur ročne (dentálna), t.j. 10 mesačne, školské aktivity, ZRPŠ 15 eur ročne, t.j. 1,25 mes., školské výlety 85 eur ročne, t.j. 7 eur mesačne, náklady na dvoch psíkoch 1.000 eur ročne. V konaní bolo preukázané, že maloletý bol v šk. roku 2023/2024 žiakom 4. ročníka základnej školy, aktuálne navštevuje 6. ročník, jeho zdravotný stav je dobrý.

40. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v prípade realizácie striedavej starostlivosti sú nedôvodné predstavy matky, že by sa mal otec finančne podieľať na bežných úhradách maloletého, keď životnú úroveň otca, s ohľadom na jeho možnosti dosahovať výrazne vyšší príjem,

zdieľa počas pobytu u neho. Treba uviesť, že pri rozhodovaní o bežnom výživnom na maloleté dieťa súd zohľadňuje aj právo maloletého dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Životnú úroveň dieťaťa jednoznačne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovania bytových potrieb dieťaťa. Práve pri posudzovaní otázky, čo súd zahrnie do oprávnených nákladov na dieťa, sa najviac prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Pokiaľ napr. rodič pravidelne v roku trávi dovolenku v zahraničí, má dieťa právo zdieľať s ním jeho životnú úroveň a tento rodič buď dieťa berie so sebou (v takom prípade nie je potrebné zohľadniť vo výživnom príspevok rodiča na dovolenku dieťaťa) alebo dieťa so sebou na dovolenky neberie a vznikne mu povinnosť prispieť na náklady dieťaťa na dovolenku, ktoré vynaloží za dieťa druhý rodič. Avšak ani určenie výšky výživného na spotrebné náklady dieťaťa nie je bezhraničné a nemožno priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej, než sú preukázané náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak to pomery rodiča dovoľujú.

41. V danej veci je nevyhnutné prihliadať na výkon osobnej starostlivosti rodičov o maloletého, ktorý rodičia praktizujú v rovnakom rozsahu a skutočnosť, že otec okrem výdavkov bežných, ktoré súvisia s pobytom dieťaťa v jeho domácnosti (strava, ošatenie, hygienické potreby, bývanie) platí maloletému všetky náklady súvisiace s návštevou školy, zdravotnou starostlivosťou, doučovaním a zabezpečuje mu výlety, program počas voľných dní a školských prázdnin. Tieto skutočnosti sú významnými pri určení výživného na maloletého, ktorý je v striedavej starostlivosti rodičov. Nemožno preto pri určení výživného s ohľadom na vyššiu životnú úroveň otca reflektovať a započítat' ako protihodnotu matkou zabezpečovanú starostlivosť o maloletého (v rozsahu 15 dní z mesiaca), ako je to v prípade zverenia dieťaťa do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov. Avšak je potrebné vziať do úvahy výrazný nepomer príjmov na strane rodičov a s tým spojenú vyššiu životnú úroveň, ktorú má maloletý právo zdieľať aj v domácnosti matky (s ohľadom na rozsah pobytu maloletého u matky). To znamená, že životná úroveň dieťaťa má byť zohľadnená aj v bežných nákladoch tak, aby bolo v možnostiach matky maloletému aj počas výkonu jej starostlivosti zabezpečiť bežné potreby v zodpovedajúcej miere. Skutočnosť, že otec má vyššiu životnú úroveň však nie je dôvodom pre určenie výživného v matkou navrhovanom rozsahu (1.750 eur mesačne), vzhľadom na výkon striedavej starostlivosti o maloletého v rovnomernom rozsahu, otcom platených nákladov maloletého a s prihliadnutím na ustálenú výšku bežných nákladov dieťaťa.

42. Berúc do úvahy príjmy rodičov, ich pomery a dosahovanú životnú úroveň bolo potrebné v tomto prípade ustáliť výšku nákladov na maloletého, ktorú vynakladá matka na jeho bežné potreby. Odvolací súd vychádzajúc z matkou vyčíslených nákladov na maloletého ustálil výšku mesačných výdavkov na zabezpečenie jeho potrieb za kalendárny rok 2023 na stravu 180 eur, drogéria 20 eur, lieky 20 eur, oblečenie 80 eur, PHM 30 eur, voľnočasové aktivity 30 eur, poistenie 30 eur, telefón 10 eur, iné mimoriadne výdavky 40 eur (spolu 440 eur). Mesačné náklady maloletého za rok 2024 ustálil vo výške za stravu 180 eur, drogéria 20 eur, zdravotná starostlivosť a lieky 20 eur, oblečenie 80 eur, PHM 30 eur, voľnočasové aktivity 30 eur, poistenie 30 eur, telefón 10 eur a iné mimoriadne výdavky 40 eur (spolu 440 eur). Za rok 2025 a 2026 ustálil mesačne náklady na maloletého na stravu 200 eur, oblečenie 100 eur, drogéria 20 eur, zdravotná starostlivosť a lieky 20 eur, PHM 30 eur, voľnočasové aktivity 30 eur, poistenie 30 eur, telefón 10 eur a iné mimoriadne výdavky 40 eur (spolu 480 eur). Treba konštatovať, že navýšené náklady na stravu a oblečenie s prihliadnutím na vek a rast dieťaťa sa v podstate s ohľadom na náklady na bývanie vyrovnávajú. Pokiaľ ide o náklady na bývanie matka v roku 2023 bývala v prenajatom byte, jej náklady činili 350 eur mesačne (otec uvedené nespochybnil). Od decembra 2023 do februára 2025 bývala matka podľa jej vyjadrenia u priateľa v E., jej náklady hradil priateľ, kde naďalej bývala aj od februára 2025 90% času. Náklady za bývanie v byte v D. matka vyčíslila sumou 200 eur mesačne, pričom z mesačného zálohového predpisu za služby spojené s užívaním bytu do marca 2024 a rok 2025 vyplynula suma platby 163 eur, od marca 2026 suma 174 eur a jej ďalšie výdavky na bývanie predstavovali úhradu poplatku za internet 12,60, električka 20 eur, plyn 20 eur a daň z nehnuteľnosti 34 eur ročne (2,80 eur mesačne). Bývanie s matkou využíva aj jej plnoletý syn a s priateľkou, preto tieto náklady (bez platby za daň, ktorá je v rézii vlastníka bytu) je potrebné deliť počtom osôb, ktoré domácnosť zdieľajú (bez ohľadu na to, že plnoletý syn s priateľkou využíva nehnuteľnosť od štvrtka večera do nedele). Náklady maloletého na bývanie v prenajatom byte odvolací súd ustálil za rok 2023 (október až december) vo výške 350 : 4, t.j. 87 eur na osobu a v byte, ktorého vlastníkom je matka, v roku 2024 vo výške 215 eur, t.j. na osobu 53,75 eur, v roku 2025 vo výške 215 eur, t.j. na osobu

53,90 eur a v roku 2026 226 eur, po prepočte na osobu činí 56 eur. Celkové mesačné náklady na maloletého predstavovali zo strany matky v roku 2023 sumu 527,50 eur, v roku 2024 sumu 495 eur, v roku 2025 sumu 535 eur a v roku 2026 sumu 525 eur. Z týchto nákladov je potrebné odpočítať sumu 60 eur mesačne, ktorú matka poberá titulom prídavkov na dieťa, ktorú sú určené na rytie potrieb maloletého. Výška nákladov, ktoré matka platí na maloletého predstavuje v konečnom dôsledku v roku 2023 sumu 467 eur, v roku 2024 sumu 433 eur, v roku 2025 sumu 475 eur a v roku 2026 sumu 476 eur (výsledok je po zaokrúhlení).

43. V rozhodnom období nebolo preukázané, že by nástupom maloletého na 2. stupeň základnej školy sa jeho výdavky podstatne zvýšili, avšak odvolací súd pri nákladoch na stravu a ošatenie zohľadnil jeho prirodzený vývin, rast a s tým súvisiace zabezpečenie potrieb, pričom súčasne nemožno opomenúť, že maloletý je v starostlivosti matky len polovicu mesiaca, okrem toho sa stravuje aj v škole, ktoré náklady mu hradí otec. Matkou vyčíslený náklad na hygienu vo výške 50 eur mesačne považoval aj odvolací súd za neprimerane vysoký a tento ustálil sumou 20 eur mesačne. Výdavky za zdravotnú starostlivosť a lieky (výživové doplnky) s prihliadnutím na to, že maloletý nemá zdravotné problémy uznal za primerané vo výške 20 eur. Treba zdôrazniť, že tieto náklady (súvisia s obdobím ochorenia dieťaťa) má na maloletého každý z rodičov počas doby, kedy vykonáva osobnú starostlivosť o dieťa, t.j. polovicu mesiaca. V danom prípade nemožno prehliadnúť, že otec maloletému platí všetky výdavky v rámci školy (ZRPŠ, strava, ŠKD, školské výlety), doučovania a náklady na zabezpečenie jeho zdravotnej starostlivosti (vrátane poplatkov u stomatóloga). Odvolací súd zohľadnil v tomto prípade aj platby na poistenie maloletého vo výške 30 eur (otec daný náklad nespochybnil a matka výdavok preukázala), keď vzhľadom na vyššiu životnú úroveň otca, takýto výdavok je dôvodné uznať. Pokiaľ ide o náklady na bývanie, treba uviesť, že maloletý býva u každého z rodičov polovicu mesiaca, teda ide o náklad každého z rodičov. Do nákladov na bývanie nie je možné započítať matkou uplatnený výdavok na kúpu nehnuteľnosti (bytu), v ktorom s maloletým býva, pretože v rámci týchto nákladov vo vzťahu k dieťaťu súd zohľadňuje len platby za nájom, služby spojené s užívaním bytu (prenájom) a energie s prihliadnutím na počet osôb bývajúcich v byte, z ktorých každý sa má povinnosť podieľať na týchto výdavkoch v pomernej časti. Kúpa nehnuteľnosti a úhrada dane z nehnuteľnosti je výdavkom matky, ktorá je jej vlastníčkou. Matkou vyčíslené náklady za darčeky k narodeninám, meninám a Vianociam, ktoré maloletému kupuje na sviatky, nie je možné zohľadniť, pretože tieto sú v réžii každého z rodičov. Vyčíslený cestovný výdavok matky uznal odvolací súd len do výšky 30 eur mesačne ako bežný výdavok, ktorý vznikne v prípade potreby maloletého prepraviť, napr. k lekárovi alebo na doučovanie. Matka vyššie cestovné náklady nepreukázala a ak sa jej náklady navyšujú v súvislosti s cestovaním z E. (od priateľa) do D., ide o voľbu matky a nejde o náklad dieťaťa. Navyše maloletý navštevuje základnú školu v D., v ktorom mieste sa nachádza aj byt, ktorého je matka vlastníčkou. Nemožno vziať do úvahy ani matkou vyčíslené náklady na dovolenky, keď maloletý zdieľa životnú úroveň otca, ktorý mu zabezpečuje a hradí nielen dovolenky, ale aj letné tábory a iné výlety. Rovnako výdavok označený ako vreckové a kúpa hračiek je v réžii každého z rodičov. Pokiaľ matka vyčísliła mimoriadne výdavky za kúpu tlačiarne a zariadenia do bytu, tieto náklady sa odzrkadľujú v iných mimoriadnych výdavkoch, ktoré odvolací súd ustálil vo výške 40 eur mesačne zohľadňujúc vyššiu životnú úroveň otca.

44. Pri zohľadnení rozsahu výkonu starostlivosti o maloletého zo strany každého z rodičov (v rovnakom rozsahu), kedy obaja vynakladajú finančné prostriedky na zabezpečenie bežných potrieb maloletého a otec hradí všetky jeho ďalšie náklady (súvisiace aj s jeho rozvojom a vzdelávaním) odvolací súd berúc do úvahy príjem, schopnosti a možnosti rodičov a ich pomery sa zaoberal príjmami matky, keď je zjavné, že jej životná úroveň je oproti otcovi nižšia. Na základe vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a po doplnení dokazovania odvolacím súdom bolo v konaní preukázané, že matka je vyučená čašníčka, za obdobie od 01.10.2023 do 30.06.2024 pracovala v spol. J. K. F., kde dosahovala priemerný mesačný príjem vo výške 589,57 eur netto, od januára 2024 do júna 2024 vo výške 611,72 eur netto. Podľa potvrdenia ÚPSVR Senica zo dňa 17.03.2025 bola matka v období od 01.07.2024 do 16.02.2025 vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Od 17.02.2025 sa matka zamestnala v spol. L. M. F. a v období od februára 2025 do decembra 2025 jej priemerný mesačný príjem činil 638,56 eur netto, od januára do marca 2026 činil 726,14 eur netto, t.j. v priemere mesačne (za 14 mesiacov) 682,36 eur. Na argumenty matky ohľadom jej nezamestnanosti v tom ktorom období odvolací súd neprihliadal z dôvodu, že aj matka ako rodič má povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa a zabezpečiť si príjem podľa svojich možností a schopností. Nie je možné akceptovať argument matky, ktorý uviedla na pojednávaní dňa 15.06.2023, že si prácu nehľadala, nakoľko sa chce venovať synovi, robila si nechtársky kurz a do budúca uvažuje o zriadení živnosti a salóna. Pri posúdení obdobia, kedy

bola matka nezamestnaná v rozhodnom období, t.j. od júla 2024 do februára 2025 odvolací súd preto ustálil príjem matky vo výške cca 630 eur mesačne, ktorý dosahovala v spol. K. N. N., F., v ktorej bola zamestnaná do augusta 2022. Nemožno opomenúť, že matka sa mala možnosť zamestnať a dosahovať príjem, naviac ak polovicu času z mesiaca starostlivosť o maloletého zabezpečuje otec. Odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že matka nepreukázala žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by jej neumožňovali vykonávať prácu a príjem si zvýšiť. Pokiaľ ide o pomery matky konštatuje, že matka si do decembra 2023 prenajímala byt v D. (LV č. XXXX) za kúpnu cenu vo výške 112.000 eur. Tieto finančné prostriedky nadobudla z predaja spoločného rodinného domu v D. LV č. XXXX (podľa Notárskej zápisnice č. N 26/2024, Nz 2489/2024 spísanej u notára Mgr. Petra Michaličku uzavreli rodičia Kúpnu zmluvu na predaj rodinného domu s pozemkom v D. (LV č. XXXX), za kúpnu cenu 215.000 eur s dohodnutou splatnosťou kúpnej ceny splátkami v prospech matky v celkovej výške 112.000 eur a v prospech otca vo výške 97.000 eur), ktorý vlastnila s otcom maloletého, a nie je zaťažená hypotekárnym úverom. Matka nespláca žiadne pôžičky a ňou tvrdené poskytované pôžičku od priateľa nepreukázala. Byt, v ktorom matka býva užíva aj jej plnoletý študujúci syn O. spolu s priateľkou. Matka poberala po celé obdobie prídavky na dve deti vo výške 120 eur mesačne a od februára 2026 poberá prídavky len na maloletého vo výške 60 eur mesačne. Pokiaľ ide o osobné náklady matky, tieto vyčíslila vo výške 200 eur na stravu, 100 eur na pohonné hmoty (cestovanie z E. do D., daný náklad neuznal), čistiace prostriedky 50 eur (odvolací súd uznal daný náklad vo výške 30 eur) a náklady, ktoré označila ako mimoriadne výdavky pozostávajúce z nákladov na Vianoce, meniny a narodeniny maloletého, dovoleníek a výletov s maloletým a kúpou zariadenia bytu. Ďalšími nákladmi matky sú platby za bývanie, ktoré v roku 2023 v čase pobytu u priateľa, podľa jej tvrdení neplatila (partner platil všetky výdavky), následne za prenájom bytu platila 350 eur mesačne (jej podiel činil 87) a v súvislosti s kúpou bytu v marci 2024 jej vznikol náklad na bývanie cca 200 eur mesačne a energie, t.j. podiel matky 53 až 55 eur mesačne + daň z nehnuteľnosti (30 eur ročne). Matka má jedno ďalšie plnoleté dieťa a podľa jej vyjadrenia, výživné na neho nebolo súdom určené. V tejto súvislosti treba uviesť, že matka sa mala možnosť obrátiť na súd s návrhom na určenie výživného na O. v čase jeho maloletosti, ktoré výživné by si mohol plnoletý uplatniť od otca. Pokiaľ matka poukazovala v konaní na skutočnosť, že daňový bonus si uplatňuje aktuálne otec, treba uviesť, že v konaní sa vyjadrila, že otec jej z neho polovicu odovzdáva. S prihliadnutím na príjmy a pomery matky odvolací súd pri rozhodovaní o výške výživného po ustálení nákladov matky a maloletého uzavrel, že po odpočítaní mesačných nákladov matky v roku 2023 vo výške 367 (strava 200 eur, hygiena 30 eur, bývanie 87 eur, iné výdavky súvisiace so zariadením bytu 50 eur) a v roku 2024 až 2026 vo výške 315 eur (strava 200 eur, hygiena 30 eur, bývanie 55 eur, iné mimoriadne výdavky 30 eur) a mesačných nákladov maloletého (tak ako sú ustálené v bode 41. tohto rozsudku) je potrebné vzhľadom na príjem matky v tom ktorom období dorovnať životnú úroveň maloletého vo vzťahu k životnej úrovni otca tak, aby boli aj v prípade výkonu starostlivosti matky o maloletého, zabezpečené jeho potreby.

45. Pokiaľ ide o príjmy a pomery na strane otca je nepochybné, že otec je od 01.02.1998 evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, je jedným z dvoch spoločníkov a konateľov v obchodnej spoločnosti K. N. F., F., a K. N. N., F.. Podľa daňových priznaní spol. K. N. F., F. za rok 2022 vykazovala základ dane vo výške 123.757,44 eur, za rok 2023 vo výške 98.063,76 eur (výnosy z hospodárskej činnosti 6.237.147 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 6.142.332,65 eur), za rok 2024 základ dane 72.101,13 eur (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 5.603.465,85 eur, náklady na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 5.536.829 eur), za rok 2025 základ dane vo výške 74.995,42 eur (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 7.727.044,25 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 4.656.071,78 eur). Spol. K. N. N. F. vykazovala za rok 2022 základ dane vo výške 79.810,21 eur (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 1.132.948,36 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 1.053.341,75 eur), za rok 2023 základ dane 41.477 eur (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 1.262.915,98 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 1.221.545,39 eur), za rok 2024 základ dane 54.284 eur (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 1.313.275,62 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť 1.259.581,80 eur) a za rok 2025 základ dane 41.936,69 eur (súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti vo výške 1.339.422,54 eur a súčet nákladov na hospodársku činnosť a finančnú činnosť vo výške 1.297.858,33 eur). Z účtovných závierok predmetných obchodných spoločností a z Protokolov obchodných spoločností v spojení s výpismi z účtov otca je zrejmé, že dňa 14.06.2022 boli otcovi vyplatené dividendy za rok 2021 vo výške 69.750 eur (t.j. podiel na zisku 75.000 eur po odpočítaní 7 % zrážková daň), dňa 25.11.2022 vo výške 18.975,93 eur (t.j. podiel na zisku 20.404,23 eur mínus

7 % zrážková daň) a dňa 13.5.2022 dividendy za rok 2021 vo výške 30.225 eur (t.j. podiel na zisku 32.500 eur mínus 7 % zrážková daň). Otec mal celkovo v roku 2022 ročný príjem z vyplatených dividend vo výške 118.950,93 eur, t.j. po prepočte 9.912,58 eur mesačne. Rozhodnutím Valného zhromaždenia oboch obchodných spoločností neboli spoločníkom (ani otcovi) v roku 2023 a ani v nasledujúcich rokoch vyplatené dividendy. Odvolací súd neprihliadal na argumenty otca ohľadom nevyplácania dividend v obchodných spoločnostiach v nasledujúcom období, keď dôvodil tým, že ide o rozhodnutia Valného zhromaždenia, ktorú okolnosť nemá možnosť ovplyvniť, nakoľko nie je jedným spoločníkom. Zhodne ako súd prvej inštancie aj odvolací súd vzal do úvahy, že vložené finančné prostriedky do obchodných spoločností sú majetkovým právom spoločníkov, teda aj otca (v podiele 1), pričom práve spoločníci rozhodujú o vyplatení podielov na zisku, či dividendách. Aj v prípade nevyplatenia dividend spoločnosti, disponujú spoločníci majetkovým právom na vyplatenie zisku, ktorý si majú právo aj v prípade ukončenia spoločného podnikania vyplatiť. Za rok 2022 v spoločnosti K. N. F., F. zostal nerozdelený celkový zisk vo výške 96.518,22 eur, pričom celkový nerozdelený zisk činí suma 399.394,02 eur, z čoho 1 zodpovedá suma 199.697,01 eur. Tento výsledok po zdanení činil 96.520 eur, teda v 1 suma 48.260 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2022) mínus 7 % zrážková daň predstavuje 44.881,80 eur, t.j. 3.740,15 eur mesačne. Za rok 2022 v spol. K. N. N., F. výsledok hospodárenia po zdanení činil 62.847 eur, t.j. 1 31.423,50 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2022), po odpočítaní 7% zrážková daň predstavuje 29.223,855 eur, t.j. 2.435,32 eur mesačne. Čistý mesačný (eventuálny) príjem otca v roku 2022 predstavoval 6.175,45 eur (3.740,45 eur a 2.435,45 eur) z titulu spoločníka v obchodných spoločnostiach a 5.000 eur mesačne - príjem zo živnosti (Prehľad pohybov na účte), t.j. spolu 11.175,45 eur (6.175,45 eur a 5.000 eur osobná spotreba, ktorá suma pokrýva príjem zo základu dane fyzickej osoby za rok 2022 vo výške 5.649,83 eur ročne, t.j. 470,31 eur mesačne). Pri takto vypočítanom eventúálnom príjme za rok 2022 nemožno opomenúť vyplatené dividendy otcovi vo výške v priemere 9.912,578 eur mesačne. V spol. K. N. F., F. výsledok hospodárenia po zdanení za rok 2023 predstavoval 74.222 eur, t.j. 1 v sume 37.111 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2023) mínus 7 % zrážková daň, t.j. 34.513,23 eur, t.j. 2.876,10 eur mesačne a v spol. K. N. N., F. činil 32.661 eur, t.j. 1 v sume 16.330,50 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2023) mínus 7 % zrážková daň, teda 15.187,37 eur, t.j. 1.265,61 eur mesačne. Čistý mesačný (eventuálny) príjem otca za rok 2023 predstavoval 4.141,71 eur (2.876,10 eur a 1.265,61 eur) z titulu spoločníka v obchodných spoločnostiach a 2.000 eur mesačne - príjem zo živnosti (pohyby na účte a osobná spotreba, ktorá suma pokrývala príjem predstavujúci základ dane fyzickej osoby vo výške 9.963 eur ročne, t.j. 830 eur mesačne), t.j. spolu 6.141,71 eur. Za rok 2024 v spol. K. N. F., F. výsledok hospodárenia po zdanení činil 51.494 eur, 1 predstavuje sumu 25.747 eur (eventuálny ročný príjem otca za rok 2024) mínus 7 % zrážková daň, t.j. 23.944,71 eur, t.j. 1.995,39 eur mesačne a v spol. K. N. N., F. výsledok hospodárenia po zdanení činil 42.293 eur, t.j. 1 21.146,50 eur (eventuálny ročný príjem za rok 2024) mínus 7% zrážková daň predstavuje 19.666,25 eur, t.j. 1.638,85 eur mesačne. Čistý mesačný (eventuálny) príjem otca za rok 2024 predstavoval 3.634,24 eur (1.995,39 eur a 1.638,85 eur) z titulu spoločníka v obchodných spoločnostiach a 2.000 eur zo živnosti (vyplácaná osobná spotreba, ktorá suma pokrýva základ dane ako fyzickej osoby vo výške 2.816,44 eur ročne, t.j. 234,70 eur), t.j. spolu 5.634,24 eur. V daňovom priznaní za rok 2025 otec síce vykazoval ako živnostník daňovú stratu vo výške 49.813,86 eur (príjmy zo živnosti 383.230,39 eur, výdavky 433.044,25 eur, zdaniteľné príjmy vo výške 383.230 eur), avšak vyplácal si zo živnosti na osobnú spotrebu mesačne v priemere sumu 1.416 eur. Pokiaľ ide o spol. K. N. N., F. táto vykazovala za rok 2025 výsledok hospodárenia po zdanení vo výške 32.757 eur, t.j. 1 činí 16.378 eur ročne, teda mesačne 1.364,83 eur a spol. K. N. F., F. vykazovala výsledok hospodárenia po zdanení vo výške 55.213 eur, t.j. 1 činí 27.606,50 eur ročne, teda 2.300,54 eur, Celkový (eventuálny) príjem otca v roku 2025 predstavoval mesačne sumu 5.081,37 eur (1.364,83 eur a 2.300,54 eur a 1.416 eur). Pokiaľ ide o príjem otca za rok 2026 treba uviesť, že príjem z obchodných spoločností a zo živnosti zatiaľ nebolo možné zistiť, keďže tento bude predmetom daňových priznaní podávaných v budúcnosti a nedoloženie dokladu o vyplácanej osobnej spotrebe zo živnosti za rok 2026 nemá vplyv na iné posúdenie životnej úrovne otca a jeho možných dosahovaných príjmov. Nie je možné akceptovať argumenty otca vo vzťahu k jeho príjmom a pomerom, keď je zjavné, že obchodné spoločnosti, ktorých je konateľom a spoločníkom vykazujú značný obrát, pričom tieto spoločnosti podľa vyjadrenia otca zamestnávajú cca 50 zamestnancov, majú v prenájme nehnuteľnosti (ako prevádzky), vlastní hnuťelný majetok pozostávajúci z motorových vozidiel (osobné motorové vozidlá, dodávky a pick up, na niektoré z nich je splácaný leasing) a spol. K. N. F., F. je vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej je sídlo oboch obchodných spoločností a nehnuteľnosti – rodinného domu (o rozlohe 100 m²). Hoci otec nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani hnuťelný majetok väčšej hodnoty je nepochybné, že majetkové práva spoločností sú aj jeho majetkom, z ktorých má možnosť ako jeden z konateľov disponovať, resp. vyplácať si odmenu konateľa. Bez akýchkoľvek pochybností možno

konštatovať prepojenie podnikateľských aktivít otca s jeho osobnými nákladmi, keď užíva rodinný dom, ktorého vlastníkom je obchodná spoločnosť a zo spoločností prijíma benefity, napr. v podobe užívania osobného motorového vozidla, mobilného telefónu a pod. Hoci otec pred súdom vysvetlil kúpu rodinného domu obchodnou spoločnosťou a užívanie domu (zatiaľ bez nákladov na prenájom, dom užíva od mája 2024), táto okolnosť nie je dôvodom pre hodnotenie pomerov na strane otca ako nie nadštandardných. Na uvedenom nič nemení ani fakt, že otec svoje mesačné náklady vyčíslil vo výške internet 17,82 eur, elektrina 75 eur a televízia 6,20 eur a aktuálne platby za elektrinu vo výške 100 eur, vodu vo výške 20 eur, internet a TV vo výške 20 eur, za stravu 300 eur, hygienu a doplnky pre zdravie 40 eur, splátku spotrebného úveru 29,76 eur a spotrebný úver Quatro splátka 196,78 eur. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že otec inú ďalšiu výživovacu povinnosť nemá.

46. K argumentom matky, ktorá zníženie príjmu obchodných spoločností otca a nevyplatenie dividend vníma ako účelové konanie, a zdôrazňuje potrebu vyhodnotiť aj odpisy v účtoch spoločností, je potrebné poznamenať, že bez ohľadu na klesajúcu tendenciu ziskov obchodných spoločností a zisku otca zo živnostenskej činnosti, a spôsob financovania obchodných spoločností, je životná úroveň otca práve na základe vyššie uvedených dôvodov hodnotená ako nadštandardná, ktorá skutočnosť je premietnutá aj v určenom bežnom výživnom na maloletého. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd aj vyjadrenia matky smerujúce k vplyvu financovania potrieb maloletého rodičmi (resp. otcom) na dieťa, pretože po rozvoze manželstva sa situácia v rodine zmenila, starostlivosť o maloletého počas kalendárneho mesiaca zabezpečujú obaja rodičia v rovnomernom rozsahu a nemožno očakávať, že za realizácie striedavej starostlivosti bude prispievať otec na výživu maloletého vo výške 1.750 eur mesačne, navyiac, ak platí všetky ďalšie náklady dieťaťa vrátane dovolení, výletov a zdravotnej starostlivosti. Pokiaľ matka poukazovala na rozhodnutia iných súdov a rešpektovanie práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča, ktorý má výrazne vyššiu životnú úroveň ako druhý rodič, odvolací súd udáva, že pri rozhodovaní o výživnom na maloleté dieťa súd každú vec posudzuje individuálne, keď vychádza z konkrétnych vykonaných dokazovaním preukázaných skutočností týkajúcich sa tej ktorej veci. Rozhodnutia súdov, ktoré matka dávala do pozornosti sa vzťahujú k rozhodovaniu o výživnom na dieťa, ktoré je zverené do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, teda ide o diametrálne odlišné skutkové okolnosti, keď v predmetnej veci je maloletý v striedavej starostlivosti rodičov, ktorí v rovnakom rozsahu 15 dní v priebehu mesiaca zabezpečujú jeho potreby a starostlivosť. Otázka výchovného pôsobenia na dieťa pri financovaní jeho potrieb nemôže byť za daných okolností zohľadnená. Určená výška výživného nemôže byť bezhraničná a musí v nej byť premietnutý aj výkon osobnej starostlivosti druhého rodiča o dieťa a náklady, ktoré na potreby maloletého vynakladá. Vychádzajúc z takto zisteného skutočného stavu odvolací súd uzavrel, že výživné vo výške 200 eur mesačne je primerané a zohľadňuje všetky vyššie uvedené okolnosti. Určené výživné tvorí rozdiel medzi príjmami matky, jej osobnými nákladmi a jej výdavkami na maloletého, čo predstavuje v roku 2023 (pri príjme matky 630 eur mesačne netto, nákladoch maloletého 467 eur a nákladoch matky 367 eur) sumu 204 eur, v roku 2024 (pri identickom príjme matky, výdavkoch na maloletého 433 eur a nákladoch matky 315 eur) sumu 118 eur, v roku 2025 (pri príjme matky 680 eur mesačne netto, nákladoch maloletého 475 eur a nákladoch matky 315 eur) sumu 110 eur a v roku 2026 (pri identickom príjme matky, nákladoch matky 315 eur a maloletého vo výške 475 eur) sumu 110 eur mesačne. Prihliadajúc na nepomer príjmov rodičov, kedy matka nemá možnosť z príjmu, ktorý dosahuje zaplatiť svoje osobné výdavky a náklady maloletého na bežné potreby (po zohľadnení poberaných prídavkov na dieťa) odvolací súd považoval za potrebné reflektovať na danú skutočnosť a otcovi určiť výživné na maloletého vo výške 200 eur mesačne, ktorá suma dorovná matke jej výdavky na maloletého a zohľadňuje vyššiu životnú úroveň na strane otca.

47. Z uvedených dôvodov vo zvyšku návrh matky (na určenie výživného vo výške 1.750 eur) zamietol považujúc takýto návrh za neprimeraný, nedôvodný a nezohľadňujúci výdavky na maloletého (ktoré vynakladá matka len za polovicu mesiaca). V tejto súvislosti odkazuje na vyššie uvedené odôvodnenie tohto rozsudku. Navyiac, odvolací súd pripomína, že matka má možnosti, keď nemá žiadne obmedzenia, zabezpečiť si príjem vyšší, čím si zvýši aj životnú úroveň. Odvolací súd na rozdiel od záverov súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nie je dôvodný ani návrh matky na určenie výživného na tvorbu úspor pre maloletého. Podľa ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine je ponechaná možnosť tvorby úspor z výživného ako právo oprávneného, avšak len v prípade, ak to majetkové pomery povinného dovoľujú. Súd nemá zákonnú povinnosť využiť možnosť danú týmto ustanovením. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a doplneného dokazovania odvolacím súdom vyplynulo, že otec nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty (hnutel'ný a nehnuteľný), avšak jeho majetkové práva z obchodných spoločností, ktorých je konateľom a spoločníkom, dosahované obraty v obchodných spoločnostiach, majetok týchto

spoločnosť a z toho vyplývajúce eventuálne (potenciálne) zárobkové príjmy otca zakladajú dôvod pre hodnotenie životnej úrovne otca a jeho pomerov ako nadštandardných. V danej prejednávanej veci je však potrebné vziať do úvahy výkon striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého, keď otec zabezpečuje starostlivosť o dieťa v rozsahu 15 dní z mesiaca a zabezpečuje mu všetky jeho potreby. Odvolací súd zohľadnil tiež osobitosti predmetnej veci a to skutočnosť, že otec má aktívny a pozitívny prístup k maloletému, ktorému sa venuje, podstatne väčšou mierou zabezpečuje maloletému všetky jeho potreby, absolvuje s ním dovolenkové pobyty a hradí mu aj letné tábory. Nemožno tiež opomenúť, že otec dobrovoľne zriadil maloletému sporiaci účet v C., I., na ktorý mu od júla 2023 vkladal mesačne sumu 200 eur. Vyššia životná úroveň otca bola zohľadnená v bežnom výživnom, pričom je potrebné zdôrazniť, že ide o výživné spotrebného charakteru tak, aby boli zabezpečené bežné potreby dieťaťa. Pokiaľ matka poukazovala na výraznú disproporciu príjmov rodičov, odvolací súd udáva, že pri zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov (§ 24 ods. 3 Zákona o rodine), kedy súd nemusí určiť výživné rodičom (§ 62 ods. 6 Zákona o rodine), môže lepšie situovanému rodičovi výživné aj určiť a to zvyčajne na dorovnanie životnej úrovne dieťaťa v starostlivosti druhého, ekonomicky slabšieho rodiča, eventuálne určiť výživné na tvorbu úspor. Možnosť určiť výživné na tvorbu úspor je teda ponechaná na úvahu súdu, pričom v danom prípade odvolací súd zohľadnil argumenty matky vo vzťahu k potrebe zabezpečiť právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni otca práve určením bežného výživného s ohľadom aj na ďalšie skutočnosti preukázané v konaní (ako je uvedené vyššie). S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd neprihliadal ani na stanovisko kolízneho opatrovníka a zástupcu krajskej prokuratúry, keď určením bežného výživného bude mať maloletý zabezpečenú vyššiu životnú úroveň aj u matky, navyiac pri rovnomernom režime striedania starostlivosti rodičov o neho.

48. Odvolací súd určil výživné otcovi na maloletého počnúc dňom 26.10.2023, t.j. od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva rodičov. Určením výživného vo výške 200 eur mesačne za obdobie od 26.10.2023 do 30.04.2026 vzniklo otcovi zročné výživného v celkovej výške 6.038,70 eur, čo predstavuje alikvótnu časť výživného za mesiac október 2023 vo výške 38,70 eur (200:31 dní, 6,45 eurx6 dní), za november a december 2023 vo výške 400 eur (2x200 eur), za rok 2024 vo výške 2.400 eur (12x200 eur), za rok 2025 vo výške 2.400 eur (12x200 eur) a za mesiace január až apríl rok 2026 vo výške 800 (4x200 eur). Zročné výživné uložil zaplatiť otcovi jednorazovo do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP).

49. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý určil výživné na maloletého (bez výživného na tvorbu úspor), v záujme spravodlivého rozhodnutia vo výroku IV. oprávnil otca k výberu finančných prostriedkov vo výške 2.550 eur z účtu maloletého zriadeného v F. F., I. matkou (na základe prvého rozsudku súdu prvej inštancie č.k. SI-11P/113/2022 zo dňa 05.09.2023), ktoré titulom tvorby úspor na účet vkladal (povinnosť si plnil v zmysle vykonateľného výroku rozsudku o tvorbe úspor).

50. V súvislosti so zamietnutím návrhu matky na doplnenie dokazovania (získaním príjmu partnera matky, doložením výpisov z účtu, a jeho majetkovými pomermi, nariadením znaleckého dokazovania znalcom z odboru ekonomika podnikov za účelom vykonania auditu obchodných spoločností otca a za účelom účtovania nákladov otca, zabezpečením nadobúdacej faktúry na motorové vozidlo zn. Hyundai Santa Fe užívaného otcom, zabezpečením účtovných dokladov preukazujúcich výbery finančných prostriedkov otcom z pokladne spol. K. N. F., F. a K. N. N., F. za obdobie od januára do apríla 2023, výpismi z účtov otca a kreditných kariet a preverovanie účtov otca) odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie daný postup náležite odôvodnil, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje. Súčasne konštatuje, že v rámci odvolacieho konania zo strany účastníkov neboli vznesené žiadne návrhy na doplnenie dokazovania.

51. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkami matky o porušení jej práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že jeho odôvodnenie spĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 CSP, keď z neho vyplývajú závery súdu prvej inštancie, akými úvahami sa riadil pri rozhodnutí, na ktoré dôkazy prihliadal. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, poukazuje na dôvody tohto rozhodnutia. Nebolo možné prihliadnuť ani na námietku matky, že súd prvej inštancie konal a postupoval v prospech otca, ktorého neupozornil na nerešpektovanie výziev súdu a nedodržiavanie lehôt určeným súdom na doloženie dokladov. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie preferoval jednu zo strán. Odvolací súd danú námietku matky nezohľadnil, nakoľko ide len o jej subjektívne pocity. V tejto súvislosti poukazuje na to, že ak matka mala pochybnosti o zaujatosti zákonného sudcu, mala možnosť zaujatost'

namietať (podľa § 49, § 52 CSP), čo však neurobila. Nemožno prihladať ani na námietku matky, že súd jej nedoručoval podania protistrany, keď z obsahu spisu uvedené nevyplýva.

52. Odvolací súd na základe uvedeného pri dôslednom zvážení rozsahu potrieb maloletého dieťaťa s poukazom na jeho vek, odôvodnené potreby, spotrebný charakter výživného, ako i finančné a majetkové pomery na strane oboch rodičov a porovnaním ich životnej úrovne, berúc do úvahy výkon osobnej starostlivosti o maloletého v rovnomernom rozsahu, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

53. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

54. Podľa § 54 CMP ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

55. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

56. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

57. Podľa § 58 ods. 1 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

58. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 CMP). Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch, kedy náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon, podľa zásady úspechu za kumulatívneho splnenia podmienky, že to možno spravodlivo požadovať (§ 53 CMP) a ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé (§ 55 CMP). Aj v prípade, že by boli splnené podmienky podľa § 53 CMP, alebo § 55 CMP, je ponechané na vôli účastníka, či si takýto nárok na náhradu trov konania uplatní alebo nie. Pokiaľ príde k uplatneniu nároku na náhradu trov konania, je vhodné aj v záujme toho, kto si nárok na náhradu trov konania uplatňuje, odôvodniť, prečo možno nárok na náhradu trov konania spravodlivo požadovať, ak ide o konanie podľa § 53 CMP alebo je to v súlade s § 55 CMP s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Rozhodujúcim kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania v tomto prípade nie je úspech v konaní. Predpoklad, že je priznanie nároku na náhradu trov konania s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci. Pri hodnotení tohto kritéria by nemal súd zohľadňovať výlučne osobné a majetkové pomery účastníkov. Súd tiež pri aplikácii predmetného ustanovenia môže vyhodnocovať, ktorý z účastníkov spôsobil, že konanie muselo prebehnúť.

59. K ust. § 54 CMP treba uviesť, že zásada zodpovednosti za zavinenie sa uplatňuje aj v zmysle ustanovení Civilného mimosporového poriadku zhodne ako pri ust. § 256 ods. 2 CSP. O povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vznikli zavinením, alebo náhodou, môže rozhodnúť súd ihneď, ako vznikli, najneskôr však v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP). Nárok na náhradu trov konania sa v tomto prípade nespája s prípadným úspechom v konaní a nie je limitované len v konaniach, ktoré sú vymenované v § 53 CMP, nakoľko ide tzv. separáciu trov konania, keďže tieto trovy sú oddelené od ostatných trov konania. Zásada zodpovednosti za zavinenie znamená, že súd uloží povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že vznikli. Pojem „zavinenie“ je potrebné vykladať v procesnom zmysle a súvisí s porušením procesných povinností (úmyselne alebo z nebanlivosti), ktoré vyplývajú zo zákona alebo ktoré súd uložil na základe zákona, v čoho dôsledku došlo k zmareniu úkonu. Povinným subjektom môže byť účastník, jeho právny zástupca, svedok, znalec alebo tretia osoba, ktorá mala pri dokazovaní

nejakú povinnosť. Aj v tomto prípade je predpokladom priznania (§ 57 CMP) nároku na náhradu trov, ktoré vznikli zavinením, pričom by inak neboli vznikli, ich uplatnenie účastníkom.

60. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danom prípade bolo predmetom konania rozhodovanie o návrhu na rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, v ktorom konaní súd aplikuje pri rozhodovaní o trovách konania ustanovenie § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V prejednávanej veci aplikácia ust. § 53 CMP a § 55 CMP nie je možná, pretože nejde o konanie vo veciach určenia rodičovstva a ani o konanie vo veciach notárskych úschov, a s ohľadom na okolnosti prípadu by náhrada trov konania vo vzťahu k jednému z účastníkov nebola spravodlivá, keď z obsahu spisového materiálu nevyplýva žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala priznanie náhrady trov konania ani jednému z účastníkov konania. Rozhodnutím v predmetnej veci dochádza k usporiadaniu vzťahov v rodine a vyriešeniu otázky starostlivosti, výživy a zastupovania a správy majetku maloletého dieťaťa, ktoré rozhodnutie zohľadňuje záujem dieťaťa, usporadúva vzťahy v rodine, je teda v prospech všetkých účastníkov konania. Postup súdu v zmysle § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla zakotveného v ustanovení § 52 CMP, preto jeho aplikácia musí byť náležite odôvodnená. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nie je relevantný dôvod pre postup podľa § 55 CMP, keď nie je možné spravodlivo požadovať od jedného z účastníkov konania úhradu trov druhému účastníkovi.

61. K matkou uplatňovanej náhrade trov konania za účasť na pojednávaniach konaných dňa 15.06.2023, 05.09.2023 a 19.06.2025 a písomné vyjadrenie zo dňa 20.06.2023 odvolací súd udáva, že po preskúmaní spisu sa stotožnil s dôvodmi, ktoré uviedol súd prvej inštancie v bode 61. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Treba uviesť, že k pojednávaniu konanému dňa 15.06.2023 otec doložil podklady o jeho majetkových pomeroch a nakoľko zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 13.04.2023 vyplýva, že k odročeniu pojednávania došlo nielen za účelom doplnenia dokladov od otca, ale aj za účelom doručenia správy psychológa vo vzťahu k maloletému (nakoľko dokazovanie bolo zamerané aj na otázku rozhodovania o zverení maloletého do starostlivosti rodičov), nemožno prijať záver, že by otec zavinil odročenie pojednávania. V súvislosti s odročením pojednávania dňa 15.06.2023 na termín 05.09.2023 odvolací súd udáva, že k odročeniu došlo za účelom doplnenia podkladov o evidencii a vyplácaných dávkach v nezamestnanosti matke (evidovaná ako nezamestnaná od 25.02.2023) a predloženia aktuálnych príjmových pomerov otca (za rok 2022). Nie je teda možné jednoznačne konštatovať, že by odročenie pojednávania zavinil otec. Rovnaký záver odvolací súd prijal aj vo vzťahu k pojednávaniu dňa 19.06.2025, kedy došlo k odročeniu pojednávania z dôvodu potreby doplniť dokazovanie (vo vzťahu k príjmom otca), čo vyplynulo z priebehu pojednávania (uvedené je obsahom zápisnice z pojednávania zo dňa 15.05.2025. Je potrebné tiež vziať do úvahy, že vyššie uvedené pojednávania prebehli a v rámci nich bolo vykonávané dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ktorým bolo tiež umožnené klásť otázky protistrane. Je teda zrejmé, že v žiadnom prípade nedošlo k zmareniu úkonu (ani k zmareniu žiadneho z pojednávaní), keď nariadené pojednávania riadne prebehli a ich výsledok bol tiež podkladom pre rozhodnutie súdu. Závery súdu prvej inštancie týkajúce sa odročenia toho ktorého pojednávania reflektovali na vyšetrovací princíp v zmysle ust. Civilného mimosporového poriadku (§ 35 a § 36 CMP). Pokiaľ ide o uplatnenú náhradu za úkon - písomné vyjadrenie zo dňa 20.06.2023, ktoré matka nepodávala na výzvu súdu, ale v reakcii na otcom doručené vyjadrenie zo dňa 09.06.2023, aj odvolací súd vzal do úvahy, že argumenty a tvrdenia prezentované matkou v písomnom vyjadrení, mala možnosť predniesť na pojednávani, ktoré bolo nariadené na deň 20.06.2025 a o ktorom mala vedomosť. Odvolací súd na základe uvedených dôvodov uzavrel, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre použitie ust. § 54 a § 55 CMP.

62. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).